

DOMOLJUB

ŠTEV. 15.

V LJUBLJANI, DNE 12. APRILA 1933

LETO 46.

Cena 38 Din za celo leto. Za inozemstvo 60 Din. Posamezna številka 1 Din. V inseratnem delu vsaka drobna vrstica ali nje prostor 10 Din. Izhaja vsako sredo. Spisi in dopisi naj se pošiljajo Uredništvu »Domoljuba«; naročnina, reklamacije in inserati Upravištvu »Domoljuba« v Ljubljani.

Telefon uredništva: 2549

Telefon uprave: 2992

Razkožnikov:

ALELUJA!

Cujte v tihem šepetanju matere narave nežne glase, ki poje z brnenjem se zvonov, veter jih raznaša čez dobrane, stvarstvo čuti božji blagoslov! Aleluja!

Krist je vstal! Procesija se v polje vije, žarki križ obsevajo pred njo, sijejo bandera kot zlato, kmetje rožni vence molijo in litanije. Aleluja!

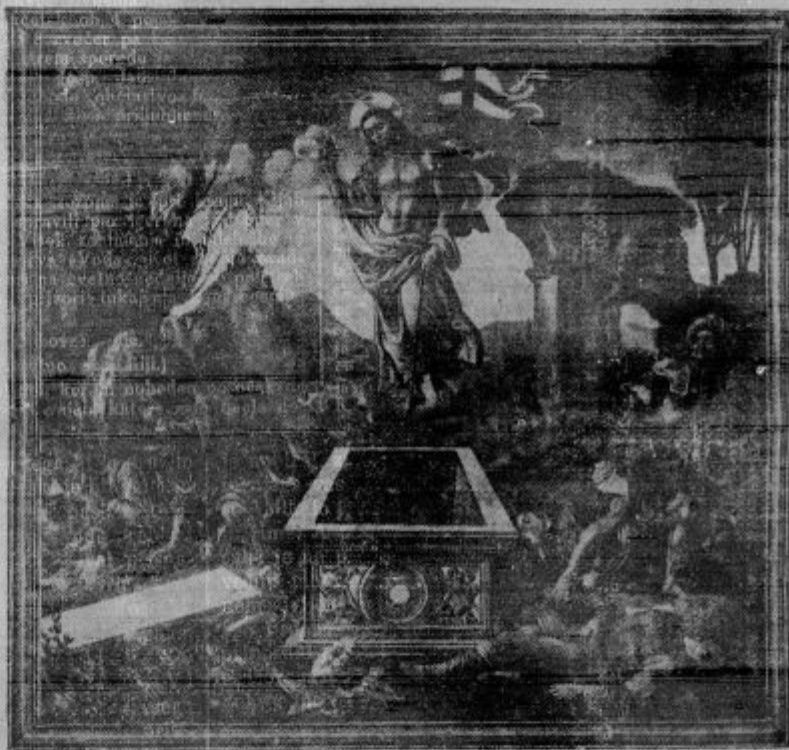
Cvetke klanjajo se in drhte, kot bi oživele jih žarenje, ter molitev kmetov in zvonjenje, nove se pomladi vesele. Aleluja!

A »Vstajenje« plava sredi njiv, nežno ga poljublja rdeča zarja; s Krisusom priroda se zgovarja, božji se obraz smešlja ves živ! Aleluja!

Velikonočno veselje

Kristus je vstal! Kristus je vstal!... Odrešeni smo! Aleluja!...

Vsako pomlad gredo preko vesoljne zemlje te globoke in radostne besede, ki bi morale sleherno človeško srce napolniti z veseljem in pogumom do življenja in do dela! Da, krščanskega veselja do življenja in nezlomljivega poguma za delo, za premagovanje vsakdanjih bridkosti, smo danes tako krvavo potrebni. Priznam, da so dandanes ljudje lačni kruha, ki ga nimajo, in pravice, ki jim je nihče ne da, a še bolj so lačne njihove duše, ki koprnijo po krščanski resnici in božji milosti, za katere pa je telo skoraj že otopelo in pozabilo na njihovo rešilno moč... Pomislite: obhajamo spomin Odrešenikovega rojstva, njegovega dela in trpljenja, vstajanja in vnebohoda, prihod svetega Duha — pa vsi ti veliki dnevi gredo neopazeno, brez sledov mimo nas. Naše duše se ne razveselijo, naša srca ne zapojejo ob teh dokazih božje ljubezni! Nič več se ne naučimo božje moči in veselega poguma, ki ga ne ustraši nobeno pogvelno gorje, ne zlomi nobena kričica! Zato — ponavljam — smo danes prav vsi bolj potrebni nadnaravnih resnic in božje milosti kot česarkoli drugega. Ko bi



mogel vse o tem prepričati, vse, tudi one, ki so že tako zadušili svoj notranji glas, da ne čujejo vpitja svoje duše, ki kliče po Bogu! Koliko več sreče in velikonočne hvaležnosti bi se naselilo v naša srca kljub vsem prežalostnim razmeram!

Odrešeni smo! Kristus nas je odrešil, odkupil s svojo lastno krvjo. Tako dragocena je naša duša, naša večna sreča! Zavedajmo se tega! Bog-človek, ki edini je mogel popolnoma zadostiti nebeški pravici za Adamovo žalitev in njene posledice, je umrl za naše grehe. Božji Sin nas je osvobodil peklenskih verig in nam vrnil zapravljeni prostor pri Očetu. Samo on je mogel to storiti in v svoji nedosegljivi ljubezni do naših duš tudi storil. Zavoljo bede

padlega človeštva se je odpovedal prestolu svojega očeta Davida in šel v smrt na križ, da bi mi večno ne umrli.

Kako so nekoč kristjani sprejeli oznanilo o Kristusovi zadostilni in odrešilni smrti, s katero nas je rešil preklenske oblasti in nam iznova podaril pravice božjih otrok! S kakšnim dušnim veseljem so praznovali veliko noč in druge spominske dneve Gospodove ljubezni in moči, zakaj vedeli so, da jim bo edinole On dal zdravja, poguma in moči, da jih ne stre teža zemeljskega življenja in jim breme ne zastre pogleda proti večnim ciljem, večni domovini, ki je edina vredna naših trudov in hrepenenij.

Ljudje so zmerom pričakovali in še pričakujejo nekega »Odrešenika«, ki naj bi jim vzel z ramen predvsem breme tostranskega življenja. Jezus pa noče biti tak »Odrešenik« in zato ni prišel na svet, marveč da človeštvo reši greha. On je »Jagnje božje, ki odjemlje grehe sveta«, kakor ga je imenoval Janez Krstnik. Zvelicariu je greh največje zlo, največja

VESELE

VELIKONOČNE PRAZNIKE

ZELITA UREDNIŠTVO
IN UPRAVA »DOMOLJUBA«

nesreča, ki je zadela človeka in ga poglaval v časno in večno smrt. — On je prišel, da nas je otel strašne smrti in nam vrnil življenje.

Zdaj torej vemo, da smo odrešeni! In ravno letos obhajamo devetnajststoletnico, kar so se začeli z Golgotne razlivali neusahljivi studenci božje milosti, moči in sreče, ki kar prepravljajo naše duše. To je večni vir vsega našega veselja in ponosa, ki se ga v teh dneh iznova napijmo, da se okrepimo za pot v življenje. Drugi vir naše radosti pa je zavest, da je Kristus vstal od strašne smrti in šel k Očetu. Za vse njegovo ponižanje ga je Oče nadomestljivo poveljal in s tem pokazal, kakšen bo konec tudi našega trpljenja, ako ga bomo s Kristusom nosili. Kristusovo trpljenje ožarja in posvečuje vse naše trpljenje in njegovo vstajenje je poročstvo našega vstajenja. Bog je obudil svojega ljubljenega Sina in smrt nima nad njim nobene moči več!

»Jaz sem vstajenje in življenje!« (Jan. 11, 25.)

Aleluja!

Ne nosimo več ran starega Adama, marveč rane križanega Zveličarja; ne nosimo več znamenja smrti, marveč znamenja življenja. Zato vzklika apostol: »Smrt, kje je tvoja zmaga? Smrt, kje je tvoje želo? Zmaga je uničila smrt!« (1 Kor. 15, 55.) Svet je vstal v Kristusu. S Kristusom, ki je prvi vstal od smrti, ni vstal samo človek, ampak vesoljno stvarstvo. Gregor Veliki piše: »Vstala je zemlja, vstalo je nebo, vstal je svet!« Vse se je prenovilo, premagana je smrt in s tem je odstranjena s sveta zadnja žalost. Z Gospodovim vstajenjem je v svet in življenje položena klica nesmrtnosti, zmaga je uničila smrt. Minljivo si je nadelo neminljivost in umrljivo je postalo neumrljivo. Zato kristjan ne more nad svetom nič več obupavati, ne sme črno in neumno zmagovati z glavo nad sedanjim svetom in tudi bodočnosti se ne sme preveč plašiti. Vemo, da je človeštvo ozdravljivo, tudi današnje! Ves svet je deležen odsvita poveljanega Kristusa, ki nam je vrnil življenje. Z vero v vstajenje je premagano ono veliko nesoglasje, ki ga je greh prinesel na svet.

V nas je vse premalo krščanskega poguma, premalo onega resničnega evangelijskega veselja, ki ve, da je danu dosti njegova lastna teža. Ne skrbite preveč, kaj bo jutri, kajti jutrišnji dan bo imel skrb zase. Saj ne pravim, da bi morali brezskrbno živeti in veseljačiti — tega je danes že tako preveč — pravim le, da si z nepotrebnim tarnanjem in zdvajanjem nikar ne gremimo svojega življenja. Tudi ne trdim, da bi si zatisnili ušesa in zaprli oči pred bolečinami in gorjem, ki stiska danes ljudi! Ne! Vse to bo kristjan videl in občutil in povsod skušal po svojih najboljših močeh pomagati; pri vsem tem pa ne bo pozabil Jezusovega zagotovila: »Potolžite se, jaz sem svet premagal!« Tudi mi ga bomo, ako bomo združeni z vsemogočnim Gospodom. Težke življenjske razmere nas nikdar ne smejo premagati, ne smejo nas pritisniti k tlom, zlasti pa nam ne smejo vzeti vere v božjo dobroto in usmiljenje, ki svojih zvestih nikdar ne zapusti! Čeprav vidimo, kako dostikrat resnica in pravica žalostno prepaše in trpi, krivica pa se veseli in šopiri po svetu — pomislimo na veliki petek in na veliko soboto: Kristus zasramovan amira na križu, drugič pa poveljan premagati vse svoje sovražnike in prejme povišanje od Očeta. Krščanstvo ve, da je vse naše trpljenje in smrt le vrata v življenje, v poveljčanje.

Edino v Jezusovem imenu je upanje na resitev zemeljskega in posmrtnega življenja, edino v njem je možno pregonjenje človeštva. Že skoraj dva tisoč let gre med ljudmi to veselo oznanilo o Odrešeniku sveta. Tudi skozi naš čas, skozi naša srca veje jasen in radosten klic o učlovečenem Bogu, ki je zato prišel na svet, da bi se nihče, kdor vanj veruje ne pogubil, ampak da bi bili vsi v izobilju deležni večnega življenja. S križa nam odmeva vesel glas: odrešeni smo! iz praznega groba pa nam doni že veselejši: Kristus je vstal! Tudi mi bomo vstali! Aleluja!

Kristus je vstal! Človek je vstal! Zemlja je vstala! Nebo je vstalo! Svet je vstal! Aleluja! Aleluja!

Franjo Neubauer:

Moje velika noč

Z gore sem Ojake bežal,
na dvor za Tabo šel,
poslušal sem in gledal,
kako si, Bog, trpel.

Slabše sem te zatajil
in nisem Te poznal.
A s Petrom sem zajokal
in bridko se kesal.

Ko sulica Ti kruta
sreč je ránila,
na mene tudi kaplja
krvi je kánila.

Očiščen htel k grobu
in čakal sem, vedoč,
da kmalu iz trpljenja
velika vstane noč.

Ko tretjič se mladi
porajal je dan,
sovražnikov roj je
odbežal plašan.

A jaz sem pokleknil
pred Tebe, Gospod,
navdušen pozdravljal
vstajenja sem god.

Kako Ti ubeško
obraz je sejal!
Rokó si mi sveto
ljubeče podal.

Dejal si: »Zdaj himno
vstajenja zapoj,
in v novo se dvigni
življenje z menoj!«



Gustav Strniša:

VSTAJENJE

Župnik pri fari svetega Tadeja je oznanil ljudem, da bo pobiral denar za novi kipec »Vstajenje«, češ, da je stari že popolnoma trhel in da je sramota za faro, če si ne omisli novega.

Farani svetega Tadeja so dobro poznali svojega starega župnika, vedeli so, da ima en talar, staro sukno, dvojce hlač, dva telovnika, par čevljev in nekaj kosov perila, a drugo vse razda siromakom. Vendar ljudem njegova beseda ni ugajala:

»Za nas je dobro staro »Vstajenje«, če hoče župnik novega, naj ga kar sam napravi!« so se župljani protivili in ničesar niso hoteli dati. Starček je nekaj časa molčal.

Prišla je prva pomlad. Oglašali so se ptici. Iz zemlje so prikučali zvončki in trobentice ter črni teloh. Ko je šel župnik tiste dni čez polje, se je spomnil, da manjka samo še tri tedne do velike noči, a za novo »Vstajenje« pa še nihče ni prinesel niti belica.

Zalosten je starček stopil v župnišče. Pred stanovanjem ga je čakal visok častljiv tujec z lepo temno brado, ga prijazno pozdravil in vprašal, če ima zanj kaj dela, češ, da je popolni kipar in rezbar.

2

Duhovnik se je takoj spomnil na »Vstajenje«. Prosil je tujca naj nekaj dni počaka pri njem in kipar je pristal. Svečenik je nakazal umetniku skromno sobico in odšel. Ko se je od njega poslovil, je opazil v njegovih očeh tako božanski sijaj, da je ves vzdrhtel tajnega nepojasnjenega blaženstva. Z nemim spoštovanjem se je starček nehoti pred tujcem še enkrat priklonil in zaprl za seboj vrata.

Drugi dan je bila nedelja. Župnik je pri jutranji maši opozoril vaščane, da imajo zdaj posebno priložnost, ker dobe lahko poceni »Vstajenje«, saj prebiva pri njem za nekaj dni umetnik iz mesta, ki zna izrezovati take kipe. Naposled jih je dušni pastir povabil, naj prinese popoldne h krščanskemu nauku vsak svoj dar v ta namen.

Prišla je popoldanska pobožnost, a k darovanju ni bilo nikogar. Sivi duhovnik je potopil tujec, kako so njegove ovčice trdovratne.

Umetnik mu je odgovoril, da bo počakal še nekaj dni.

Naslednji dan je tuji kipar sam hodil po polju. Ko je prišel do prvega kmeta, ga je zamišljeno pogledal in ga resno nagovoril. Kmet se je ustavil in se ozrl v zagonetne umetnikove oči. Zaklecalo so mu kolena, pričel je je ljati nerazumljive besede, kajti sijaj tujčevih oči ga je popolnoma zbegal.

Umetnik se mu je samo milo nasmehnil in skoro zašepetal: »Prinesi skromni dar za kipec »Vstajenje«! Kmetu se je zadelo, da čuje srebreni glas, ki skrivnostno pozvanja globoko v njegovo dušo in ga otožno svari.

Ze je stal kipar pri drugem oraču in kmalu spet pri tretjem. Kmetje sami niso vedeli, kaj so z njim govorili, le nekaj blaženega in tajinstvenega so čutili v sebi. Popoldne je že priromala procesija vaščanov v župnišče. Vsi so prinesli denar za kipec, vsak je dal kolikor je največ mogel. Hoteli so z duhovnikom govoriti o tajinstvenem tujcu, ki jih je opozoril naj dajo denar. Radi bi omenili blešč, ki je seval kiparju iz oči, pa so vsi molčali, kajti njihova usta so bila kakor zapečatena.

Župnik je ves srečen sprejel denar in poplival umetnika, ki je takoj vzel vse denar in odšel v mesto. Ko se je naslednji dan vrnil, se je zaklenil v svojo sobo, kjer je ostal tri dni.

Pri
»Češniku«
Ljubljana
Lingarjeva ul. Stritarjeva ul.
je najboljši nakup oblek za moške
in ženske ter drugih potrebščin.
Poštenost mojega podjetja je znana.

„To je pa notranja zadeva“

V Mehiki so pred leti dušili brezverci tamnošnje škofo, duhovnike in verno ljudstvo, kot podlasice kokoši. Papež je protestiral, protestirali so katoličani vsega sveta, mogočne vlade pa so rekle: »Ne moremo se vtikati, klanje mehiških katoličanov je notranja zadeva te države.«

V neki znani državi je prišel velik del dravljanov takorekoč ob vse pravice. Samodržstvo počenja z zaslužjenimi ljudmi kar hoče. Svet je ni videl takega zatiranja in raznarodovanja. Krvni bratje po svetu protestirajo, mogočne vlade pa se izmikajo: »To je notranja zadeva države.«

V Rusiji so pognali boljševiki na drugi svet že milijone nevšečnih jim ljudi, stotisoče pa zaprli v mrtvaške ječe, kjer jih mučijo z vednostjo kulturne Evrope bolj kot Neron prve kristjane. Ruski boljševiki zatirajo vse, kar je božjega in cerkvenega. Veličastne cerkve so nasilno spremenili v muzeje in kinogledališča. Vse svet to ve in ves svet to vidi. Mogočne vlade pa pravijo: »Nas to nič ne briga, to je notranja zadeva sovjetske Rusije.«

Notranja zadeva je, če Avstrija ne da svojim Slovincem narodnih pravic, notranja zadeva je, če Madjarska ne dovoli tamošnjim našim rojakom niti ene slovenske šole, itd., itd., vse je notranja zadeva.

Samo za en narod »notranja zadeva« izgubi svojo veljavo in moč. Ko so pretekle tedne nemški hitlerjevci nekoliko ostreje nastopili proti židom, so se javno in tajno razburile in tudi protestirale so nekatere mogočne vlade. Tako je v angleški zbornici vprašal poslanec zunanjega ministra, kaj misli ukreniti glede preganjanja židov v Nemčiji. In angleški notranji minister ni odgovoril: »To nas ne briga, to je notranja zadeva Nemčije, ampak je dejal: »Naročil sem našemu poslaniku v Berlinu, da zažene preišče, nakar bom ukrenil v zaščito židov, če bo potrebno.«

Zdaj pa nastane vprašanje, zakaj tako? Odgovor: Zato, ker se židovstva marsikdó boji. Zakaj pa? Zato ker imajo židje v rokah denar in v oblasti vse veliko svetovno časopisje. Mogočnim vladam pa ni vseeno, kako to časopisje piše o modrosti in gospodarstvu svetovnih državnikov.

Tri noči, ne da bi se oglasil k jedi. Tudi četrty dan je ostalo vse v sobi tiho kakor v grobu. Zdaj je župnika zaskrbelo: »Kaj če je nemani umetnik zbolel? Odpreti bo treba siloma vrata!« Poklical je hlapca, ki je siloma odprl. Ko je župnik vstopil, ni bilo tujega kiparja nikjer. Na mizi pred seboj je pa zagledal novo »Vstajenje«. Bilo je čudovito lepo kakor živo. Rešenikov obraz je bil tako podooben tujemu kiparju, da se je župnik kar zapudil. Oči so sijale skrivnostno milino kakor bi bile žive in polne nadnaravnega ognja.

Ko se je svečenik ozrl po mizi, se je začudil; ves denar, kar ga je izročil tujec, je ležal tam nedotaknjen. Starček je čakal nekaj dni, a tajinstveni umetnik se ni vrnil. Na veliko soboto so pa kmetje v procesiji pobožno molili kakor že dolgo ne. Kdor se je ozrl v oči novega kipa, je ginjen zajokal.

Ker tujca ni bilo, je župnik ponudil faranom denar nazaj, a nihče ga ni hotel vzeti, zato ga je razdelil revežem. Od tedaj pravijo, da je čudoviti kipec »Vstajenje« pri fari svečega Tadeja rezljal Jezus sam.

**IMEJ VEDNO SOLNCE
... V PRALNEM KOTLU!**

Naj si vremenski preroki že tako belijo glavo zaradi vremenskih muh — gospodinja si zno pomagati! Ona se zanese na Radion — na beljenje perila v pralnem kotlu! Zakaj Radion ne pere samo sam — na milijone bisernih kisikovih mehurčkov beli perilo lepo že takoj med pranjem. Naj bo solnce ali dež — perilo bo vedno brez madežev in snežnobelo v 15 minutah!

**Schichtov
RADION**

**DELUJE V KOTLU
KAKOR SOLNCE NA TRATI**

Okrog Mussolinijevih punktacij

Ze zadnjic smo objavili, kaj je vse zahteval g. Mussolini ob obisku angleškega ministrskega predsednika. Ne vemo, na koliko kosov je razdelil zlasti lepo našo Jugoslavijo! Da se pa Mussolinijevi načrti ne bodo nikdar uresničili, so nam porok druge države, ki se z željami ali kakor je zdaj moderno, s punktacijami italijanskega vladodržca ne strinjajo.

Franoski državnik g. Heriot je v uvodniku »Depeche de Toulouse« izjavil, da ne zaupa direktoriju štirih velesil. Nato v svojem članku hvali Jevtičev govor v belgrajskem senatu in

pravi, da je Jevtič govoril jezik časti in zdravega razuma. Zaradi svojih zaveznikov ne sme Francija vstopiti v direktorij štirih velesil. — Sovjetska Rusija je odločno proti takoznanemu rimskemu dogovoru, ker kot svetovna sila ne more trpeti, da bi odbor štirih velesil ukazoval vsemu svetu. — Tudi belgijski poslanik je ostro ugovarjal Mussolinijevemu načrtu, izjavljajoč, da bi postal francosko-belgijski prijateljski sporazum brezpredmeten, če bi Francija vstopila v Mussolinijev direktorij štirih velesil (Anglije, Francije, Nemčije in Italije).

Miru hočemo

Zadnja svetovna vojna je trajala 4 leta, tri mesece in 10 dni. Pod orožjem je bilo ob zaključku vojne 30 milijonov ljudi, ko so se prostovoljno ali prisiljeno medseboj pobijali. Med vojno je bilo mobiliziranih okoli 60 milijonov ljudi. Število mrtvih je znašalo 11 milijonov. Potemtakem je v štirih letih in 3 mesecih vsako minuto povprečno umrlo 4—5 ljudi, na dan pa povprečno 6—7000 ljudi. Za lakoto je umrlo med vojno v državah, ki so se medseboj bojevale, 7 milijonov ljudi. Ranjenih je bilo 20 milijonov vojakov, med temi nekateri večkrat. Vojna je stala 186 milijard dolarjev. Škoda, ki je nastala zaradi zmanjšane proizvodnje, znaša

151 milijard. Skupno toraj znašajo stroški svetovne vojne 337 milijard dolarjev. Po tem računu je stala usmrteitev vsakega človeka 15.565 dolarjev.

Za ta denar bi v vsaki družini v Rusiji, Franciji, Angliji, Belgiji, Nemčiji, Avstriji, Združenih državah, Kanadi in Avstraliji kupili lahko hišo v vrednosti okoli 150.000 dinarjev. In še bi ostala velika svota za dobrodelne in kulturne ustanove. Če človek vidiš te številke, postaneš pač navdušen zagovornik miru. In vendar ga ne bo prej, dokler se rod ne ustali v svoji notranjosti in ne postanejo ljudje zopet — ljudje.

RAZGLED PO SVETU

Katoliško pojmovanje narodnosti

Dunajski kardinal dr. Innitzer je te dni izjavil: »Nove sile, ki bodo gradile srečnejšo bodočnost, se porodijo iz narodne zavesti: v krvi in v domačiji so viri življenja in zdrave prenovitve. Domovina in narod je vse. Ali sprotuje temu Cerkev s svojim naukom? Cerkev je vendar mednarodna sila, kako naj zato najde pravo razumevanje za posamezne narodnosti? Uničujejo bi vplivalo na bodoči boljši razvoj naroda, če bi postali tega mnenja. Cerkev ve dobro, kolike neprecenljive vrednote so v krvi in domačiji, v enotni narodni kulturi in v običajih, v enotnem jeziku in v veri, v enotni tisočletni zgodovini, iz katere se je narodila

zavest občestva in skupnosti v veselju in žalosti, v potrebah in smrti. Domačija in narodnost sta velika vira narodne sile. Da pa postane navdušenje za narod in domačijo nekaj resnično velikega in svetega, da ta sveta in lepa zavest ne zaide na napačno pot, bodi ta ljubezen zvezana in prežeta s krščansko mislijo. Ljubezen do lastnega naroda ne sme biti neomejena, poleg te ljubezni moramo poznati tudi ljubezen do človeka. Ljubezen do domačije zapoveduje četrta božja zapoved in kdor izdaja svoj narod, je izdajalec človeštva. Najuspešnejše so se borili tisti narodi, ki so bili zvesti sinovi Cerkve in vere svojih prednikov.

V boju se čistijo nazori

Katoliški Španci so se za politiko pretnalo zanimali in ko je prišel protimonarhistični prevrat, so se maenkrat znašli na dlci. Zavladali so v katoliški Španiji francoski in začeli preganjati zvezo in Cerkev prav po mehiškem vzorcu. Končno pa vsaka sila rodi odpor. Kaže, da bo tako tudi na Španskem.

Katoličani so ustanovili v marcu svojo politično zvezo, h kateri je takoj po ustanovitvi pristopilo nad 800.000 zavednih Špancev. Tako stopa nova stranka takoj po svojem rojstvu v

vrsto najmočnejših političnih strank. Osnovne smernice nove stranke slone na treh temeljih: borba za načela krščanske kulture, tozadevna sprememba sedanje ustave, preustroj političnega dela v krščanskem smislu. Voditelji so obenem izdali gospodarski in soc. politični program, ki bo skušal ugoditi socialnim zahtevam sodobne družbe. Nova stranka namerava poseči v vse bodoče politične boje in ni izključeno, da bo že pri prvih volitvah dosegla prav vplivno mesto.

Katoliška cerkev

s Otvoritev sv. leta se je izvršila v Rimu dne 1. aprila ob navzočnosti 40.000 vernikov. Svete obrede je izvršil sam papež. Ko so se odprla sv. vrata, so zazvonili zvonovi vseh rimskih cerkev. V cerkev sv. Petra so spremenjali papeža kardinali, škofje in drugi cerkveni dostojanstveniki. Izpred glavnega oltarja je na koncu sv. oče podelil vsem navzočim papeški blagoslov.

Italija

s Drobiž. V Rodiku je umrl 22 letni Milon Gregoretič. — Letos so italijanske vojaške oblasti zelo pospešile utrjevanje postojank od Tolmina do Reke. — Dražbe in rubežni se množe po vsem Krasu. V Kostanjevi, Ivanjem selu, Komnu, Tomaju, Storjah, pa tudi po drugih krajih skoraj ni kmeta, ki bi mu davčni iztirjevalci ne odgnali po eno ali več glav živine iz hleva. Samo v Dutavljah je bilo v marcu 53 dražb. — V št. Petru na Krasu si je razbil lobanjo 13 letni Ivan Požega. — Granata, ki jo je našel na obrežju Soče v Dolju pri Tolminu in se z jno igral, je raztrgala 9 letnega Franceta Škočirja. — Ono sredo e sv. oče Pij XI. sprejel v zasebni avdijenci tržaškega škofa dr. Alojzija Fogarja. V Rimu spravljajo to avdijenco v zvezo z vprašanjem imenovanja goriskega nadškofa. — Tramvaj na progi Opatija—Lovran so ustavili in bo mesto njega vozil avtobus.

Rumunija

s Iz novega bančnega zakona. Romunsko pravosodno ministrstvo je izdelalo nov bančni zakon, po katerem se bo ustanovil najvišji bančni svet, ki bo nadzoroval delo bank. Banke, ki imajo svoj sedež v Bukarešti, morajo imeti najmanj 20 milijonov lejev ustanovnega

kapitala, delniške družbe pa najmanj 60 milijonov. Za druga mesta bo najvišji bančni svet odredil za vsako mesto posebej, koliko je potrebno bankam in delniškim družbam ustanovnega kapitala. Denarni zavodi bodo smeli imeti hranilnih vlog le desetkrat toliko, kolikor znašajo njih lastna sredstva. Takošnja vračilna zmožnost bank, ki sprejemajo hranilne vloge, bo morala znašati najmanj 25 odstotkov. Vloge bodo smeli sprejemati denarni zavodi le po posebnem dovoljenju.

Avstrija

s Razno. Ogenj je upepelil celo poslopje Pečicarju na Potoku pri Bilčevsi. — V Rožku so pokopali Zegmantovo mamo iz Šmartna, stanovalko Katro iz Male gore in Franceta Webra. — Požar je uničil v Libuščah Imanovo kajžo in Hartmannovo gospodarsko poslopje. — V Smihelu je odšla v večnost Pongračeva stara mati. — V Kamnu sta umrla na isti dan prijatelja Rok Urak in Filip Sorgo. — V Libuščah je zapustil dolino solz upokojeni železničar stari Ucinikov Pavle.

Ukrajina

s Prostovoljni narodni davek v pomoč ukrajinskemu društvu Prosveti so uvedli Ukrajinci v poljskem Lvovu. Do konca minulega leta so v označeni namen zbrali 645.000 Din. Vsekakor lep dokaz, kako se zatirani ukrajinski narod briga za svoje glavno prosvetno društvo v Galiciji.

s Za lastno zasebno žolstvo na Poljskem so zbrali Ukrajinci 450.000 Din. To je primerno velika vsota, zakaj kmetje v Galiciji merijo le od 3 do 4 ha in so tamošnji Ukrajinci na splošno revni ljudje. Kakor se mora vsakdo čuditi, da nezrečen ukrajinski narod toliko

žrtvuje za svoj napredek, pa mora tudi vsi pošten človek globoko obžalovati, da pokopa oblasti še danes ne dajo podjarmljenemu ukrajinskemu slovanskemu narodu vsaj primernejša števila ukrajinskih osnovnih in drugih šol.

Nemčija

s Posnemanja vredna odredba. V Nemčiji bo letos končalo srednje šole nad 400.000 dijakov. Razumljivo je, da velik del dijakov ne bo dobil takoj primernih služb in da bodo zato mnogi študentje nadaljevali učenje na vseučilišču. Da pa onemogoči prevelik dotok na univerze, je nemški prosvetni minister izdal posebno odredbo: na univerzo bodo sprejeti samo prav dobri dijaki, ki jim bo sposobnost za vseučilišče priznala še posebna komisija. Sicer bo tudi ostalim, ki so dovršili srednjo šolo, oziroma maturo, vendar odprta, vendar poslednji ne bodo uživali vseh akademskih pravic in ugodnosti.

Anglija

s Tehtne besede angleškega državnika. Angleški politik Austen Chamberlain je inel pretekli teden v Birminghamu velik govor o važnih političnih vprašanjih. O položaju v Nemčiji je Chamberlain izjavil, da vlada tamaj duh, o katerem smo mislili, da ga ni več na svetu. Kulturne narode po pravici razburja, da se v Nemčiji vrše verska in plemenska preobrnjanja. Nemška vlada naj pomisli, kakšne posledice bo tako ravnanje imelo zanje in z nemški narod po vsem drugem svetu. Nemčija je že enkrat postala žrtev svojega samoljublja in samopačnosti, ko je hotela vsiliti svojo voljo vsemu svetu. Sedanja dogodki nikakor niso skladu z željo Nemčije po enakopravnosti in oboroževanju. S posebnim poudarkom je Chamberlain nato govoril o naknadnem pregledu mirovni pogodbe. Preden bo mogoče izpremeniti mirovne pogodbe, bo moral svet imeti dokaz, da je oblastni duh izginil iz Nemčije. Preden znižamo oboroženost drugih narodov na stopnjo Nemčije, se je treba prepričati, da bi le enačost Nemčija uporabila le za svojo varnost.

s Katoliška petletka. Angleški katoličani so pričeli razsežno nabiralno akcijo. Skleni so, da bodo ustvarili do leta 1937. glavnic v znesku enega milijona funtov šterlingov. S tem bo omogočeno smotreno prosvetno in propagandno delovanje na Anglskem, kjer kaže ljudstvo vedno bolj hrepenenje po stari, katoliški veri. Kaj pa slovenski katoličani? Kakšno petletko smo pa zasnovali mi?

Portugalska

s Novo ustavo je potrdil narod. 28. mair 1926 je portugalski general Mendes Cabezas z vojaško silo ukinil vse ustavne demokratične svobodščine in proglasil na Portugalskem vojaško samovlado. Hoteli so državo pomiriti, to je, usiliti ljudstvu svoje nazore, pa ni šlo. Vrstila se je kriza za krizo. Tedaj je prišel do

BANKA BARUCH

15, Rue Lafayette, Paris

Odpremija denar v Jugoslavijo najhitreje in po najboljšem dnevnem kurzu.

Vrši vse bančne posle najkulantneje.

Poštni uradi v Belgiji, Franciji, Holandiji in Luksemburgu sprejemajo plačila na naše čekovne račune: BRUXELLES: No 2064-04 Bruxelles. PARIS: No 1157-04 Paris. ROTTERDAM: No 1426-04 Rotterdam. AMSTERDAM: No 3002 Amsterdam. Na zahtevo pošljemo brezplačno našo ceno računalništva.

besede pametni general Carmone, je razpustil vlado, imenoval novo prehodno, ki naj pripravi novo portugalsko ustavo in kar je najvažnejše, izroči to ustavo potom tajnega glasovanja ljudstvu v potrditev. Navedeno ljudsko glasovanje za novo ureditev Portugalske se je vršilo dne 19. marca 1933. Ljudstvo je med zvonjenjem zvonov in veseljem grmenjem topov z ogromno večino sprejelo novo ustavo za svojo. K vsebini zanimive portugalske ustave se še povrnemo. Za danes naj le omenimo, da nova ustava postavlja družino v sredino vsega državnega življenja in daje zato v vsakem pogledu družinskim poglavarjem ogromne pravice. Država se v ustavi slovesno zavezuje, da bo reševala vsa vprašanja vzgoje otrok le sporazumno s starši in poglavarji družin. Nova ustava daje veram in verskim organizacijam popolno svobodo v zasebnem in javnem življenju ter v ničemur njihovega delovanja, ne zasebnega ne javnega, ne ovira. Redovništvo so zopet odprta vrata v državo. Sploh je smisel nove ustave, da so vera, družina in sola temelji državne skupnosti.

Amerika

Ameriško letalstvo je doletela te dni večja nesreča, (zepelin) »Acron« je padel v morje. »Acron« je opravljal ob ameriški morski obali razne vežbe. Na krovu je bilo 77 moških, med njimi tudi admiral ameriškega zrakoplovstva Moffett. Ker je pihala močna burja in se zrakoplov ni ob določenem času vrnil, so meročajne oblasti takoj sumile, da se je zgodila nesreča. Burja je tudi zelo ovirala brezžična poročila.

Kapitan nemške ladje »Phöbus« je končno potom raketnih znakov dognal, kje se nahaja »Acron«, katerega je hud vihar zagnal na široko morje. Nemška ladja je pohitela proti kraju nesreče, vendar je že došla prepozno, zakaj rešiti je mogla le štiri člane posadke. Verjetno je, da je utonila razen teh vsa posadka, ker se je zrakoplov potopil in niso našli nobenih njegovih delov, katerih bi se brodomolci mogli prijeti.

s Zopet pijančujejo. Dne 6. aprila 1933 opolnoči je bilo v ameriških Zedinjenih državah konec tako zvanega subega režima, ki je trajal 14 let. V Ameriki so bile namreč vsa ta leta prepovedane vse alkoholne pijače. Vendar so ljudje skrivaj in za dragi denar pili najrazličnejše strupenine, ki so povzročile nešteto smrtnih slučajev. Pri zadnjih volitvah, ki so dale zmago Rooseveltu, je obnemel prodaja vina, ki protialkoholnemu zakonu v celoti ni naklonjena. In tako se je zgodilo, da je prepoved za močne alkoholne pijače še ostala v veljavi, dočim je točenje lahkega piva po gostilnah dovoljeno. Poročajo, da je bilo prvi večer po dovoljenju v vsej Ameriki pijanih okrog 80 milijonov ljudi. V Ameriki je še vedno mnogo nad deset milijonov brezposelnih, brez kruha...

Japonska

s Izstop iz Društva narodov. Ker je Društvo narodov prisodilo Mandžurijo Kitajski, je Japonska izstopila iz tega društva in se vojskuje dalje. Japonska vlada je narodu v posebnem oglasu utemeljila svoje postopanje. Med drugim trdi, da je edino japonska politika možna za ohranitev miru na Daljnem Vzhodu. Izstop Japonske prav za prav nikogar ni posebej presenetil, saj je bil med tem z znanim Mussolinijevim predlogom o evropski komandi samo štirih veselil zadan Društvu narodov od evropskega fašizma neprimerno hujši udarec.

Drobne novice

Za 400 milijonov dolarjev zlata je prišlo v enem tednu nazaj v ameriške banke.

90.000 delavcev so na novo nastavile nemške železnice.

Načrt o petdnevnem delovnem tednu in šesturnem delavniku je odobril ameriški senatni odbor.

Škol v madjarskem Pečuju piše v svojem glasilu proti prevelikemu prijateljstvu z Italijo.

Nov napad je bil poizkušen na ameriškega državnega predsednika Roosevelta.

Fond v višini 510 milijonov dolarjev za brezposelne ustanovi ameriška vlada.

Revolucija je izbruhnila v ameriški republiki Urugvaj.

Proti preganjanju židov v Nemčiji se je izjavil pariški kardinal Verdier.

Japonci so prekorščili kitajski zid in zavzeli mesto Šimenkaj.

Japonska se vznemirja zaradi osredotočenja ameriškega bojnega brodomolstva v Tihem oceanu.

Tri križarke po 7000 ton je ukazalo graditi francosko mornariško ministrstvo.

80.000 ton nosilnosti bo imel novi ameriški parnik »Washington«.

Mont Everest v Himalajskem gorovju, najvišjo goro na svetu, so preleteli te dni v višini 10.675 m angleški letalci.

Za 8 odstotkov so povišali ceno svojemu izvoznemu lesu ruski sovjeti.

Novo univerzo v Upernioški na Grönlandu zgradi Amerika. To bo najsevernejše vseučilišče na svetu.

Zaprl so nemškega socialdemokratskega poslanca dr. Schrecka.

Hitler je proglasil 1. maj za nemški narodni praznik.

Važna seja Trgovske in obrtne zbornice

Te dni se je vršila redna seja ljubljanske trgovske in obrtne zbornice. Sproženih je bilo celo vrsto predlogov za zboljšanje gospodarskega položaja. Obširno poročilo je podal predsednik g. Jelačin. Iz njegovega pomembnega govora, naj ponatisnemo sledeče značilne vrstice: Kakor so razmere težke, toda puške ne bomo vrgli v koruzo. Zbornica bo delala naprej, da se država utrdi, ker Jugoslavije nikdar ne bomo pustili pasti. Nikdar ne bomo dopustili, da bi se razdiralo to, kar je nastalo po naši najbolj vroči želji. Ne bomo pa tudi dopustili, da bi se rezal neenak kruh, ker ne priznavamo nobenih dvojnih vrst državljanov in zato bomo vedno zahtevali, da morajo biti vedno enaki vsi Srbi, Hrvati in Slovenci, če nosijo enaka bremena. Ne izjavljamo to iz nobenih hujšakaških razlogov, ker smo vedno proti hujškariji. Mi smo se vedno borili proti znižanju trošarine na vino, kajti kdor pije, naj tudi plača. Predlagali smo mnogo bolj primerne daccarski sistem, ali nismo uspeli. Zato se bomo proti sedanjim trošarinski praksi borili še naprej, dokler ne zmagamo.

Zavedamo se svoje dolžnosti do države in to se vidi tudi pri plačanju davkov. V svojem proračunskem govoru je povedal minister Mohorič, da je v vsej državi 2700 milijonov zastalnih davkov, a od teh v Sloveniji niti ne 40 milijonov, torej znatno manj ko 2%. Mi smo torej plačevali davke in zato smemo reči davkarji, naj loka ne prenapenja. A lok se prenapenja. Te dni je šlo od davkarjev 2000 pozivov za plačanje rentnine. Celotno od dijaških gospodinj se



Tako bleščeče
sveže kakor prvi dan
po vsakem pranju

Vedno z
GAZELA
TERPENTINOVIM MILOM
67.22.33

Pere res belo!

Ker je nekdo vrgl v Gordu na Poljskem cigaretni ogorek na tla, je nastal požar, ki je uničil okrog Poznanja 500 ha gozda.

V Mehiki je zavzelo preganjanje cerkve in duhovščine zopet večji obseg.

V Jeruzalem je prišla belgijska kraljevska dvojica.

zahteva, da plačajo od svojih neznatnih podnajemnin davek. Gospoda, to je pretiravanje, ki ni zdravo!

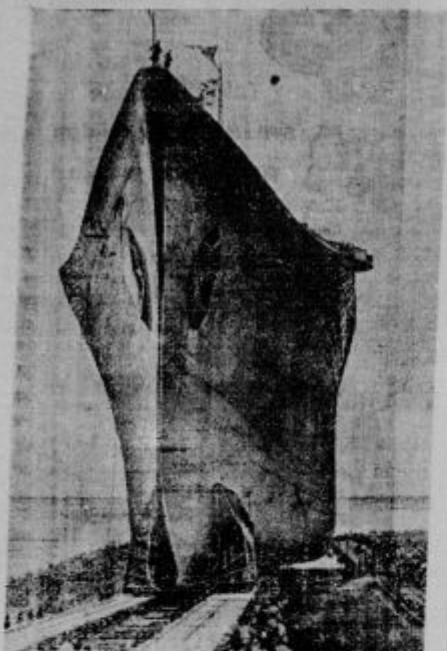
Pozivamo davčno upravo, da popravi svoje postopanje. Vemo, da se enake napake delajo povsod in vsi vemo, kakšne pritožbe so se šlešale v skupščini zaradi prevzemanja tobaka v Srbiji, a vendar ni nihče očital, da je v teh pritožbah kaj protidržavnega.

Zato tudi mi ne dopuščamo takih očitkov. Prav posebno pa moramo nastopiti proti temu, kadar se nas namenoma napačno razume. Z ostrimi besedami je zavrnil predsednik Jelačin tiste, ki govore v Belgradu drugače kot v Ljubljani in ki se upajo ovajati svoje rojake. Jaz govorim v Belgradu to, kar v Ljubljani in ne bojim se povedati vedno svojega mnenja in tako bom delal, dokler bom užival vaše zaupanje!

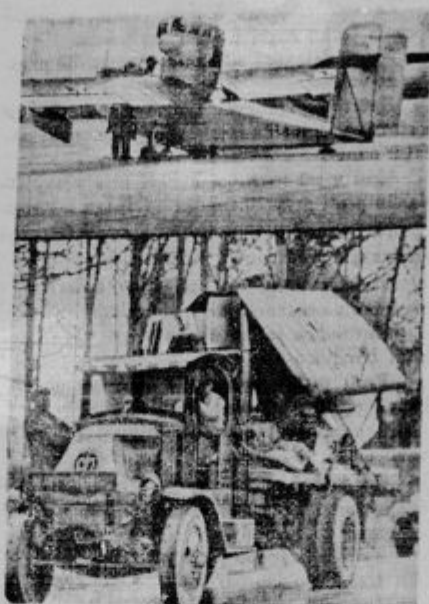
»Vemo, da ni mogoče vsega doseči, toda naj se nam ne jemlje dobre volje, če z najpoštenjšimi nameni in z vseskozi dobrohotno kritiko hočemo doseči zboljšanje«, je zaključil g. predsednik Jelačin.

Kačji strup — sredstvo proti raku?

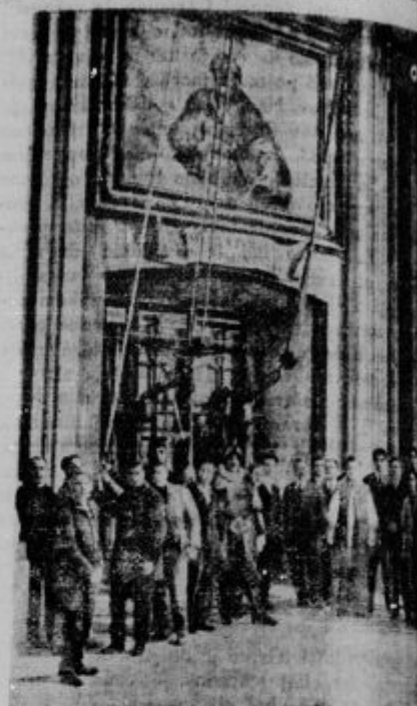
Profesor Gosset, slavniti zdravnik pariške bolnišnice je te dni poročal v društvu zdravnikov o novem načinu pobijanja raka. Na podlagi poizkusov v bolnišnici so dognali, da je proti raku strup kačje kobre izborno zdravilo. Zdravili so s kačjim strupom zelo težke slušaje raka na jeziku, jetrih in želodcu. Strup so bolniku vbrizgavali.



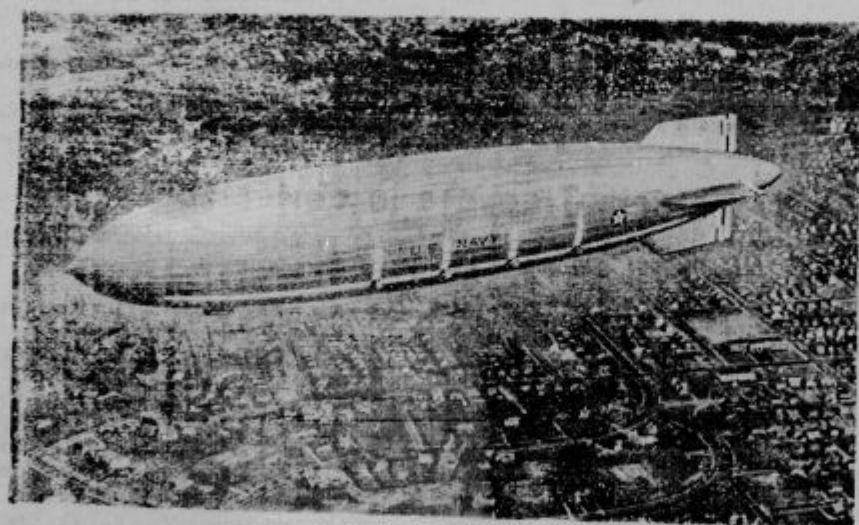
Dec 1. 1932 so v Wintonshaven spustili v morje do 10.000 tonsko križ-ko, ki jo je Nemčija sme-



Ameriška vojna mornarica si je zgradila nov tip letala, ki ga bodo lahko spravili tudi na podmorske čolne. Letalo se da zložiti in v treh minutah zopet pripraviti za polet. Leti z brzino 160 km. Spodaj letalo na vojaškem avtomobilu



Kako so odprli sv. vrata v Petrovi baziliki a otvorili sv. leta? Več delavcev stoji za vrati pod vodstvom enega duhovnika. Ko sv. oče sde trikrat s kladivom na nasprotni strani, delavci odmaknejo vrata, ki ležijo na kolesih



Ponesrečeni zrakoplov »Akron«, ki je veljal do nedavno za največji zrakoplov sveta. Nedavno pa so krtili nov zrakoplov »Macon«, ki je še večji. »Akron« se ni posebno izkazal že pri prvi vožnji proti Indiji



Kardinal Tommaso Pio Boggiano, ki ga je pež Pij XI. imenoval za tajnika rimske cerkve. To mesto je doslej zavzemal nemški kardinal Frühwirth



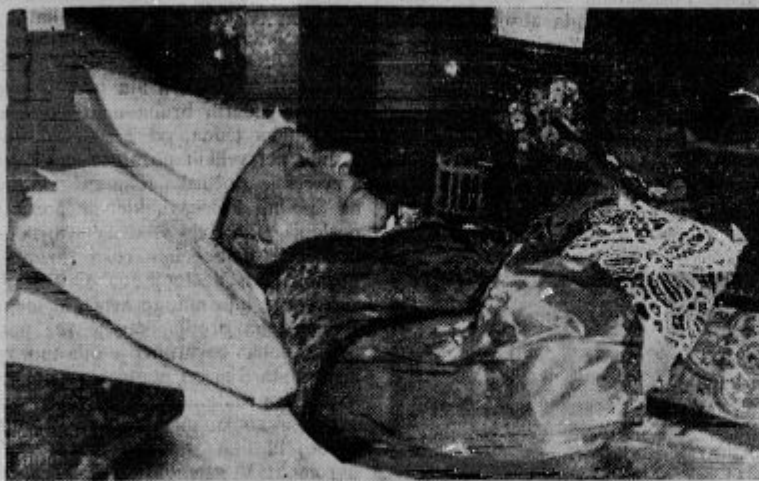
Posadka zrakoplova sveta »Akron« ki se je ponesrečil v Ameriki. Posadka je štela okoli 80 mož; 73 jih je prišlo ob življenje



H. A. Willey, prvi častnik ponesrečenega zrakoplova »Akrona«, ki so ga rešili

KAJ JE NOVEGA

Knezoškof dr. Andrej Karlin umrl



Dne 5. aprila 1933 zvečer ob pol 11. uri je zaspal v Gospodu vladika lavantinski, prevzvišeni gospod knezoškof dr. Andrej Karlin.

Pokojniki se je rodil v Stari Loki na Gorenjskem dne 15. novembra 1857. ko je dovršil gimnazijo, je stopil v ljubljansko semenišče in je prejel 27. julija 1880 sv. mašniško posvečenje. Kaplanoval je po raznih slovenskih krajih. Knezoškof Missia ga je poslal v Rim, kjer je blagopokojni napravil doktorat, nato pa se je vrnil v domovino in postal profesor verouka na državni gimnaziji v Ljubljani. Leta 1900 je bil dr. Karlin imenovan za kanonika, pet let kasneje pa je postal raznatelj v ljubljanskem Alojzijevešču. Po odhodu škofa Nagla, 1. 1910 je bil dr. Karlin imenovan za tržaškoprskega škofa. Izbral si je škofovsko geslo: »V Tebe, Gospod, zaupam«.

Teške razmere so bile krive, da se je dr. Karlin kmalu po prihodu Italijanov odpovedal tržaški škofijski stolici in je nato nekaj časa vodil škofijsko gimnazijo v St. Vidu nad Ljubljano. Ko pa je umrl knezoškof dr. Mihael Na-

potnik, je papež dne 6. junja 1923 imenoval dr. Karlina za lavantinskega vladiko.

Pokojni knezoškof dr. Andrej Karlin si je postavil za cilj svojega delovanja duhovno in нравno obnovo ljudstva svoje škofije. Izvršil je velike predpriprave za proglasitev škofa Slomška svetnikom, mnogo truda je posvetil mari-borskemu dijaškemu semenišču in bogoslovju in vse sile je žrtvoval procvitu katoliške akcije. Zato ni čudno, da žaluje ob smrti lavantinskega vladike vse katoliško slovensko ljudstvo.

V ponedeljek, dne 10. aprila 1933 so položili knezoškofa dr. Karlina k večnemu počitku ob ogromni udeležbi naroda, kakor tudi duhovskih in svetnih zastopnikov. K pogrebu je dopel tudi papeški nuncij Pellegrinetti. Od jugoslovanskih cerkvenih knezov so bili navzoči nadškof dr. Bauer, škof dr. Srebrnič in dr. Rožman, graški škof dr. Pawlikovski in drugi.

Nepozabnemu lavantinskemu vladiku dr. Andreju Karlinu, daj Gospod večni mir in pokoj. Naj prosí pri Bogu za nas in za naš narod!

Hranilne knjižice na dražbo

Pod tem naslovom čitamo v zadnjem »Slov. gospodarju« sledeče: V rokah imamo odluk neke davčne uprave na bivšem Štajerskem, v katerem se je za kuluk zarubila hranilna knjižica. V odluku samem se trdi, da se bo ista prodala do svote 500 Din pod cenilno vrednostjo, pri višji svoti pa samo do trideset cenilne vrednosti. Pri dražbi pa za vsako ceno najboljšemu ponudniku.

Ko smo prejeli ta odluk od davčne uprave, smo se spomnili onega predloga v senatu, da se mora postopati proti vsem tistim, ki na katerikoli način trgujejo s hranilnimi knjižicami in jim jemljejo dejansko vrednost. Za kakšno ceno bodo pa še knjižice, ki jih žene davčna oblast na dražbo? Ali je g. senator Ivan Hribar predvidel v svojem predlogu tudi ta slučaj, da se jemlje ugled posameznim denarnim zavodom tudi s tem, ako davčna oblast požene njihove hranilne knjižice na javno dražbo? Ali ni tudi to namerno oškodovanje vlagatelja, ki ne more dobiti iz denarnega zavoda gotovine, da bi plačal davke, pa se mu zato pod vsako ceno prodaja

njegova — hranilna knjižica? Državne oblasti morajo imeti pred očmi posledice takega postopanja, ki je škodljivo dotičnim denarnim zavodom, ob enem pa tudi zasovraži med ljudstvom vsako varčevanje. Ker se dražba vrši te dni, bomo mogli o tem še poročati. Upamo, da se davčna oblast ne bo izpozabila in ne bo šla med tiste, ki vrednost hranilnih knjižic uničujejo.

Osebne vesti

d Vsem prijateljem želimo upoln in vesel praznik Vstajanja. Iskrene pozdrave! J. Brodar, M. Škerbec, Lojze Ilija, Jernej Vomberger, Peter Cerar, Jožef Loboda, Tomaž Ogrin, Gregorin Franc, Franc Grille, Vinko Kos.

d Državni svet je razveljavil z razsodbo dne 23. marca 1933 odstavitev g. Vekoslava Vrtočca kot predsednika Pokojninskega zavoda po g. ministru za socialno politiko in narodno zdravje, na kar je Pokojninski zavod dobil komisarija.

Domače novice

d Okrog kmetijskega doma. Ze zadnji enkrat je pisal »Domoljub« o gospodarski važnosti nabiranja zdravilnih in strupenih zelišč. V današnjih težkih časih, ko gre trda za vsak dinar in ko je toliko brezposelnih, nam mora biti vsak dohodek dobrodošel. Za prodano zdravilna zelišča smo dobili preteklo leto nad 20 milijonov dinarjev. To vsoto letos lahko podvojimo, ako bomo povečali nabiranje in število nabiralcev in izboljšali kakovost blaga. Za primer, kako se izplačajo zdravilna zelišča naj navedemo kamilico. Njiva, na kateri smo pridelali 300 kg pšenice, nam lahko vrže na mesto te, 300 kg kamilic. Pšenico še po 2 Din ne boš prodal, lepo osušeno kamilico pa prav lahko po 10 Din za kg. Ali ni to velika razlika čeprav je s kamilico nekoliko več opravka? Za enkrat najde dobre odjemalce češminovo lubje od korenin, dalje arnika, podlessek in norica. En kg suhega zelišča dobiš iz 4 kg svežega češminovega lubja, iz 3½ kg arnike, iz 7 kg podleska (ki bo letos po 25 Din!) in iz 4 kg noric. Zdravilna zelišča nabiraj vedno le ob lepem, suhem vremenu. Ne mešaj zelišč raznih vrst med seboj. Zlasti pazi na strupene! Suš jih tako, da ohranijo barvo in svojski vonj. Najlepše se posuše v senci, na zraku. Pri sušenju na peči je treba velike pazljivosti. Zeliščem, ki jih sušimo, megla zelo škoduje. Zato ponoči v suho sobo z njimi! — Te dni smo čuli pred

Adria prašek je boljše

vanje o boleznih živali po različni krmi. Tudi o tem par besed! Polovico obolenj domačih živali zakrivi krma, čeprav je morda na videz dobra. Ko se krma pokosi in spravi, ostane n nji še marsikateri škodljivec, sovražnik žival skega zolodca. Med seno se pomeša neredko razna ropotja, tako zrebliji, kurje perje in podobno. Med krmo najdeš strupene rastline, zlatico, podlessek in druge, kar je živalim gotovo v škodo. G. predavatelj je podrobno obravnaval znamenja in vzroke sledečih bolezni: mehkokostnosti, kostolomnosti in lizavosti, ki jim je v glavnem vzrok nepravilna hrana in nezadostno gibanje. Na navedenih boleznih oboli živini je treba pokladati, poleg dobrega travniškega sena, primerne količine fosforoksi slega apna, krede v prahu, kostne moke; tudi par žlic ribjega olja ni brez pomena. — G. predavatelj je mimogrede označil odščipavanje zob mladim prašičkom kot nepravilno in škodljivo navado.

d Podaljšan je rok za vpis v Mohorjevo družbo in sicer do konca maja 1933.

d Na ljubljanskem vseučilišču je bilo v zimskem polletju 1791 sluša'eljev, od teh 28 ženskega spola. Največ visokošolcev je štela pravna, najmanj medicinska fakulteta.

d Novo postajališče hočejo otvoriti na kamniški železniški progi in sicer med Romcem in Kamnikom, nekako 8 km pred kamniškim kolodvorom.

Kadri gre za zavarovanje, potem edino o domaću slovensk

VZAJEMNA ZAVAROVALNICA v Ljubljani, nasproti glavnega kolodvora

zavaruje: požar, vlom, nezgode, nametvo, steklo, avtomobile, zvonove, življenje na vse možne načine in posmrtninsko zavarovanje. Karitas.

Pojasnila dajejo zastopniki, ki so v vsaki fari, ali glavna pisarna v Ljubljani, Miklošičeva cesta št. 19

d Ne pošiljajte denarja v pismih! V zadnjem času se množe primeri, da ljudje pošiljajo dinarje, čeke in tujo valuto v navadnih pismih. Ker je to prepovedano, opozarja finančno ministrstvo, da se bo proti krivcem postopalo z vso strogostjo.

d Avtobusna zveza z morjem. Avtobus Ljubljana—Sušak in nazaj prične zopet redno obratovati vsak dan. Avtobus vozi iz Ljubljane ob 5 zjutraj, pride na Sušak ob 12 popoldne; s Sušaka se vrača ob 3 popoldne, prihaja pa v Ljubljano ob pol 10 zvečer. Cena v eno smer za osebo 125 Din, tja in nazaj 225.

d Povest o zvestih lastovkah. Veselo presencenje je doživel te dni g. Cvenkel v Mariboru. Skozi okno njegovega stanovanja je pričrčalo osmero lastav, ki so prišle iz juga gnezdit pod njegovo gostoljubno streho. Bil je med njimi parček starih, ki je lani gnezdil pri njem in šest mladič, ki so se lani izvalile v gnezdu. Vse je bil označil je eni s kovinastimi obročki na nožicah in sedaj ugotovil, da ga njegove male prijateljice niso pozabile ter so vse srečno preslale dolgoletno potovanje.

d Velikonočno zborovanje Slomškove družbe se vrši dne 18. aprila v Ljubljani. Ob 8 služba božja pri sv. Jožefu, nato v dvorani nad kapelo zborovanje.

d 30 letnice obstoja praznuje letos »Pekoc«, znano tovarniško podjetje je čevljev.

d Razstava šolskih vrtov se bo vršila ob priliki letošnjega ljubljanskega velesejma.

Med brati Hrvati

d V proslavo 1900 letnice Kristusovega trpljenja, smrti in vstajenja bodo letos Hrvati pod vodstvom nadškofa dr. Bauerja romali v Sveto deželo.

d Postno pastirsko pismo hvarskega škofa Mihe Pušića poudarja med drugim škodljiv vpliv framasonstva na današnje težko krizo in toplo priporoča katoliško časopisje.

d Do velikega padea cen je prišlo koncem marca na sejmu v Mitrovici. Pšenica, ki se je še par dni prej prodajala po 200 do 220 Din, se je plačevala le še po 160. Fižol je padel od 100 na 70 Din, koruza pa od 83 na 60 Din. Padec je nastal vsled velikanske ponudbe, ki je trgovci niso mogli v celoti prevzeti. — Bog ve, če bodo imeli tudi reveži kaj od tega padea?

d Precej tujcev, posebno Nemcev, je že dospelo v Dubrovnik, na Rab in Crkvenico. Za tamošnji siromašni narod, ki svoje pridelke (mleko, sir, jajca in dr.) težko proda, pomeni prihod tujcev razveseljen dobiček.

d Nova taksa. Od 1. aprila dalje je v veljavi v savski banovini tudi posebna banovinska taksa za račune. Trgovci in obrtniki morajo te banovine poleg državnega prilepiti na račune tudi banovinski kolek za 25 par.

d Sedem zdravih mladičev je vrgla ovea siromašnemu kmetiču Paji Sirovini v Belanovu v Bosni.

Iz naše prestolice

d Dubrovniški škof se je mudil te dni v Belgradu. Obiskal je razne gospode ministre in je bil sprejet tudi pri kralju v avdijenci. Pri tej priliki je kralj poudarjal važnost vere in Cerkev v socialnem življenju države in izrazil željo po skorajšnjem sporazumu s svetlo stolicco.

d Ruski dom s označbo »Car Nikolaj II« so slovesno blagoslovili 9. aprila 1933 v Belgradi.

gradu. Svečanosti je prisostvovala kraljica in druge imenitne osebnosti.

d Parni kotel se je razletel 6. aprila na vlačilec »Slovenija« na Donavi pri vasi Ritopek. Vlačilec je last rečne plovbe. Hudo je ranjenih več članov posadke, med njimi tudi dve kuharici. Poškodbam sta doslej v bolnišnici v Pánčevem podlegla strojnika Milan Zatežič in Miloš Šaponja. Zanimivo je, da so šele pred 10 dnevi vse naprave na »Sloveniji« temeljito preizkušali. Tedaj je ladja vzdržala 17 atmosfer hladnega pritiska. Četrtekova eksplozija pa se je zgodila že pod pritiskom 11 atmosfer, kar je naravnost neverjetno.

d Jugoslovanski parnik »Vladimir« se je potopil. Parnik je bil star 39 let in imel 1096 ton. Parnik je bil neki angleški parnik.



Dopolnjeno je

Novi grobovi

V Megojncih pri Grižah je umrl posestnik Alojzij Jurhar. — V Studenih pri Mariboru je preminul carinski upravnik v pokoj Josip Jaklič. — V Kropi so pokopali Marijo Hafner roj. Solar. — V Novem mestu je na veke zatisnil oči vrvar in posestnik 39 letni Josip Podgajski. — V Mariboru so položili v grob klobučarja Bregarja Ivana. — V Zgornji Šiški je zapel mrtvaški zvon mizar mojstru Francu Granlu. — V Celju je umrl pekovski mojster Andrej Selšek. — Na celjskem pokopališču so položili v gomilo soprogo kavarnarja Ivano Lebič roj. Schmidt. — K Gospodu je odšel po večno plačilo g. Cuderman Ivan, župnik v Trbojah pri Smledniku. — V Ptujju je umrl Ivan Vošnjak,

Vedno beli zobje

Poročilo vam da že 15 let uporabljam zobno pasto »Chlorodont«. Še nikdar nas ni razočarala. Imeli smo vedno bele zobe in prijeten okus v ustih, tembolj ker uporabljamo že dalj časa Chlorodontno vodo. Tudi uporabljamo čela družina samo Chlorodontno zobno ščetko. J. Podgornik, T. Zahvaljeva zato samo prištevamo Chlorodontno zobno pasto, tuba Din. 8.—in Din. 13.—, ter zavržemo vsak nadomestek.

bivši župan v Sošanju. — V Ljubljani so umrli: 80 letni Peter Pavlin, dijakinja Milka Perko, modelni mizar Ludovik Jaklič, soproga krojaškega mojstra Marija Sever roj. Nachtigal; delovodja drž. železn. v pokoj Mihael Lah, Margareta Konič roj. Kastelic in mesarica Katarina Zan. roj. Porenta. Naj počivajo v miru!

Nesreče

d Skedenj, hlev in kozolec so pogoreli posestniku Andrejku v Gradišču pri Kriki.

d Požar je uničil gospodarsko poslopje industrijskemu podjetju »Vintgar« v Gorjah.

d Hlev in skedenj so uničili ognjeni razblij posestniku Lovrencu Kokalju v Predslaj pri Kranju.

d Požar za požarom. Obe župniji Gornja in Spodnja Polskava sta postali pravcata vulkana, iz katerih bruhla neprenehoma ogenj. V teku enega tedna, od 27. marca do 5. aprila, je bilo pet velikih požarov. Dne 27. marca ob 8 zvečer je zločinska roka zažgala pri Mesariču na Spodnji Polskavi, kjer je požar uničil celo poslopje z živežem vred. Še isto noč ob pol 11 ponoči je najbrž ista roka zažgala župnijsko gospodarsko poslopje na Gornji Polskavi, v katerem je bilo mnogo krme, slame, drv in gospodarskega orodja, kar je vse postalo žrtev ognja. Velika nevarnost je bila tudi za župnišče, ki je samo 8 m od pogorišča; šipe na župnišču so vse popokale in se je že začel kaditi balkon, katerega so komaj rešili. Če bi balkon začel goreti, bi bilo župnišče izgubljeno. Škoda je ogromna! V petek 31. marca je bilo zažgano sosednje gospodarsko poslopje posestnika Štefana Marčiča, kjer je deloma zgorelo, deloma bilo uničeno veliko krme. Ogenj je zanetil v ljaku za krmo. Škoda zopet velika — nekrita.

— V noči 4. aprila ob pol 11 je bilo zažgano hišno poslopje posestnika Kovačiča na Pokošah, četrte ure od Gornje Polskave. Vse zgorelo. — 5. aprila ob 8 je bil zopet velik požar na Spodnji Polskavi pri Zafošniku, po dom. Sveti tik pri mostu na Pragersko, nasproti Siceru.

d Tram je padel na triletnega Stanika Hriberška iz Zlatoličja pri Ptujju. Revček je podlegel poškodbam.

d Ker se je napil do nezvesti. Dne 2. aprila se je že zgodaj zjutraj skoraj do nezvesti napil in v takem stanju padel v listje pod kozolecem neki P. P. iz Petrovč. Alkoholi je moral precej hudo delovati, ker se je P. v spanju močno premetaval, pri čemer se mu je v odprta usta natrosilo listje, ki mu je zašlo v sapnik, kar je nesrečneža zadušilo.

IGNACIJ NAROBÉ, TAPETNIK, GOSPOSVETSKA CESTA ŠTEV. 16 (PRI LEVU).

d Pod lokomotivo je padel na železniški postaji Čačak železničar Milivoj Budič. Lokomotiva mu je popolnoma zmečkala glavo.

d Devetkrat je zabodla s kuhinjskim nožem svojega moža zblaznela Julija Horvat v Vrbniku pri Zagrebu. Mož je še isti dan podlegel hudim ranam.

d Sredi volčkov je ležal mrtev. Oni četrtek je bil v Zagrebu takozvani »čevetni semenj«, ki nanj kmetje priženo veliko živine. Tudi 60 letni Stefan Markež iz Blača, občina Stupnik pri Zagrebu, je gнал dva lepa volčka na semenj. Mož, ki je dober kmet, je živel lepo zredil in jo. sedaj hotel dobro prodati. Ovil je voloma verigo okrog nog, drugi kmetje verige pa je ovil okrog roke, kar kmetje radi delajo, a je zelo nevarno. Tudi za starega Markeža je bila to poguba. Spočita in dobre pitana vola sta se menda preplašila dirindaja na cesti ter sta blizu Kemetincev zdivjala. Starec ju ni mogel zadržati. Ker je imel verigo ovito okrog roke, tudi ni mogel spustiti. Nekaj časa je tekel z živaljo, potem pa je padel in vola sta ga vlekla s seboj. Kmalu se je za njim vlekla tudi krvava sled. Šele čez dolgo so drugi sejmariji mogli ustaviti divja vola. A

prepozno. Stari Matkož, ki je gnal vola na semenj, je sredi svojih volčkov ležal mrtev.

d Vol ga je pokopal pod seboj. Brata Vrbič sta vozila iz Slivniškega gozda listje domov. Pri tem pa se je zgodila težka nesreča. V Slivniškem blancu se je voz nagnil in se hotel zvrniti. Oba sta priskočila in ga z drogi podprla, vendar voza nista premagala. Zvrnil se je in pokopal pod seboj Feliksa Vrbiča. Rogovite in vejevje, ki je bilo vrh voza, mu je zlomilo tilnik in vse vraine kosti tako, da je nesrečnik takoj izdihnil. Bratu se ni zgodilo nič hudega, ker je pravočasno odskočil.

d Vol ga je dregnil z rogom v vrat. Neki kmet iz okolice Vidma ob Savi je pripeljal z volmi pred hram posestnika Pleterskega iz Bučerce. Medtem, ko so bili starejši v hramu, so se otroci igrali na travi. Po nesrečnem naključju pa je prišel 11 letni Jože, Pleterskičev sin, preblizu vola. Vol ga je v trenutku dregnil z rogom v vrat. Prestrašeni so takoj prihiteli ljudje iz hrama in otroku zamašili rano in jo obvezali. Otrok je bil od časa do časa pri zavesti in je prosil v bolnišnico. Bo težko okrevali.

d Razne nezgode. Pri padcu si je zlomil nogo 13 letni posestnikov sin Alojzij Lesar iz Brež v ribniški dolini. — Ko je zdrknil po stopnicah v klet si je zlomil nogo 26 letni posestnik Jože Teran iz Praprotnice polce pri Velesovem. — Pri tesarju se je vseknil v desno nogo 32 letni dinar Leopold Sanjak iz Ljubljane. — Pri trčenju avtobusa in tovornega avta, si je zlomila roko 35 letna ga. Marija Munda, soproga nam. drž. višjega tožilca v Ljubljani.

d Tudi lisica lahko steče. Pred par dnevi se je v Samoboru pripetil redek dogodek. Stanovalec neke hiše so zjutraj okrog 5 začuli, da hišni pes, ki je bil priklenjen na dvorišču, nenavadno laja in da se bori z nekim drugim psom. Ko so prišli na dvorišče, so stanovalec zagledali res redek prizor. Velika lisica je besno napadala priklenjenega psa. Lisica in pes sta se valjala po tleh, okrvavljenih od ugrizov. Stanovalec so začeli tolči s palicami po lisici, ki je ušla. Čez nekaj ur so našli isto lisico na sosednjem dvorišču, kjer je za hlevom besno grizla kamenje in les. Tu so jo s kolmi potolkli. Glavo lisice so poslali v Zagreb, kjer so ugotovili, da je bila stekla. Seveda so tudi psa, ki ga je lisica napadla, ubili.

Razno

d Binkočno soboto romamo na Trsat. Prijavilo se je toliko romarjev, da nam je polovična voznina odobrena, za posebni vlak pa nas še ni dosti. Rok za prijavo so nam v Belgradu zato podaljšali do 20. aprila. Za romarsko izkaznico, s katero bi imel vsakdo pravico do polovične voznine z vlakom, brezplačno preprosto prenočišče na Trsat, plača vsak 40 Din, poleg tega plača vsak še polovično voznino, ki stane iz Ljubljane okoli 125 Din, iz Maribora pa okoli 145 Din, preje nekaj manj kakor več. Od drugih postaj pa toliko več, kolikor so od Ljubljane oz. Maribora oddaljene, ali pa toliko manj, kolikor so nižje Ljubljani oz. Maribora. Po 20. aprilu bomo poslali vsem romarjem točno tiskano navedila in pojasnila na razna vprašanja in položnice. Navedli bomo točno ceno z vsake postaje. — Komur je na tem, da bomo imeli poseben vlak, naj s prijavo nikar več ne odlašaj. Javite se pa tudi tisti, ki še niste za gotovo oddali, da vam bomo poslali pojasnila. Pišite dopisnice na naslov: Romarski odbor

pri »Sveti vojski«, Ljubljana, Dunajska c. 17. d Pasijonske predstave v ljubljanski drami. Od evetne nedelje dalje vprizarjajo v ljubljanski drami pasijonsko igro I. N. R. I., katero sta napisala Edvard Gregorin, ki igra v Pasijonu vlogo Kristusa in dr. Roman Tominec. V ostalih vlogah nastopi celokupno dramsko osebje z mnogimi sodelavci v malih vlogah in s statisti. Vsega skupaj je na odru okrog 100 oseb. Režija je prof. Šestova. Med odmori bere svetopisemsko besedilo g. Lenček. Za pasijonsko igro I. N. R. I. so cene sedežem znižane od 24 do 8 Din. Stojišča pa po 5.50 in 2.50 Din. Občinstvo, ki dežele opozarjamo zlasti na popoldanski predstavi na oba velikonočna praznika, to je na Veliko nedeljo, 16. in Velikonočni ponedeljek, 17. t. m. Začetek obakrat ob 3 popoldne, konec okrog pol 6 zvečer.

d Stavbena podjetnost v jugoslovanskih glavnih mestih. Od leta 1919 do 1932 so v Zagrebu zgradili 4884 stanovanjskih hiš, v katerih je okrog 17.000 stanovanj. V Belgradu so v istem času zgradili 5237 stavb, v katerih je 18.173 stanovanj. Skupna vrednost v Belgradu zgrajenih stanovanjskih hiš znaša nad tri milijarde, zagrebske nove zgradbe so pa veljale 1 milijardo 800.000.000 Din. Koliko milijard pa v Ljubljani?

d Tolevi na delu. Ono nedeljo zjutraj so vdrlí neznaní zlikovci v župnišče v Svibnem pri Radečah. Vlom in tatvina sta bila izvršena zjutraj od 6—7, ko so bili vsi v cerkvi in je bilo župnišče prazno ter zaklenjeno. Vdrli so skozi okno v prvem nadstropju in nemoteno prišli s poslom. Odneli so dve hranilni knjižnici in sicer je prva od Okrajne posojilnice v Radečah; druga od Ljudske posojilnice v Ljubljani. Vrednost knjižnic znaša nad 2000 dinarjev. Poleg tega so odnesli tudi okoli 1100 dinarjev v gotovini.

Nezaupnica občinskemu odborniku

Nekdo mi je pravil nedavno, da mu je kot občinskemu odborniku na odborovi seji ob njegovi odsotnosti župan predlagal nezaupnico, ki jo je občinski odbor ob sebi umljivo, sprejel ter še sklenil, da se ga odstavi kot občinskega odbornika. Povod za vse to je iskal in kakopak tudi našel župan z občinskim odborom vred v dejstvu, da dotični odbornik kot mnogoletni občinski funkcionar, menda preveč pozna določila raznih, na upravo nanašajočih se zakonov, posebno občinskega reda. — To znanje danes marsikomu manjka. Zato so seveda tisti, ki so v tem dobro podkovani, neprijetni onim, ki — niso. Torej: proč z »zgagarjia! — Od tod tudi nezaupnica.

Pobojimo se malo s tem vprašanjem. Prelistali smo lepo število znanstvenih knjig o literaturi občinske zakonodaje — nemških seveda, ker je to polje pri nas prav slabo — da ne rečem skoro nič obdelano. (Saj nimamo niti ene znanstvene knjige o raznih panogah občinske zakonodaje. Le nekdanja »Občinska Uprava«, potem »Samouprava« in »Domoljub« so bili listi, ki so pisali o tem.) — Nikjer nismo našli sledi o kaki pravni podlagi za nezaupnico, najmanj o občinskem redu, ki mora biti za občinske moške to, kar je katekizem za vernike. — Izrečene nezaupnice si zato ni treba prav nič jemati k srcu tistemu, ki ima čisto vest ter se zaveda, da je bilo vse njegovo delovanje usmerjeno v pravico: koristiti samo javnosti.

O nezaupnicah beremo v poročilih n. pr. angleškega ali francoskega parlamenta, da jo

daje večina vladi ali ministrskemu predsedniku, lahko tudi posameznemu ministru n. pr. za zunanje zadeve, ki izvaja na to posledice s tem, da poda demisijo vsak zase, po modače rečeno, da odstopi, ali pa stori to cela vlada. Nikdar nismo še brali, da bi bila kaka poslanska zbornica izrekla nezaupnico posameznemu poslanca. Lahko ga pač po svojem pravilniku izključi za gotovo dobo od sej, a druge oblasti parlament nima. Občinski odbori pa niso poslanske zbornice.

V pričujočem primeru ne pomenja nezaupnica občinskega odbora prav nič; kvečjemu malenkost, ki ne prenese v zakonu utemeljene stvarne kritike, za kakršno ima pravico vsak občan, kaj še le občinski odbornik. — Ako jaz vem, da imam prav in po zakonu pravico gojati dejanja, ki so nasprotna postavnim določilom in vlagati zoper nepravilno postopanje pritožbe, potem me nobena nezaupnica ne more prostovoljno spraviti s sedla. Tako torej ni treba, da bi dotični obč. odbornik, ki mu je bila izrečena nezaupnica, zavoljo tega vrgeš puško v koruzo. Nasprotno: še podvoji naj svoje delo v javno korist in izvršuje pravico do kontrole javnega dela. — Verjetno je, da se bo izvršil drugi del odborovega sklepa in da bo odstavljen. Pa to še ni taka nesreča zanj. Saj pravice, nadzorovati delo občinskega odbora mu ne more vzeti nobena oblast. To bodi še povedano, da občinski odbor nima pravice odstavljati občinske odbornike, kakor tista pravice jih postavljati. — F. K—n



MED BRATI V TUJINI

Pismo iz Amerike.
(Joliet Ill.)

Gosp. urednik prosim Vas za malo prostora v Vašem listu. Kot star naročnik pošiljam tudi letos naročnino za list, ki me je doslej zvesto



spremljal po vseh potih koder sem hodil po svetu. Brez njega ne morem biti. »Domoljub« je živa zveza med menoj in domovino. Vse me zanima, kar piše: novice iz domovine in a čalega sveta, lepi članki za gospodarja, gospodinj in društvenike, vse, prav vse. Prosim Vas, da priobčite tudi priloženo sliko cerkve, ki sem jo po trimesečnem delu sam izrezal z žepnim nožem. Visoka je tri čevlje in pol, dolga pa štiri čevlje. Tudi notranjost je podrobno izdelana. V glavnem oltarju je sv. Jožef, v dveh stranskih pa Marija božja in sveti Anton. Lepo delo vzbuja splošno pozornost. —

Sedaj smo dobili novega predsednika države, Roosevelta, kateri obljubja, da bo napravil ameriško politiko na pravo pot in nas s tem rešil gospodarske stiske.

Joseph Skubic.

Gospodu Kastelcu v slovo
(Tuquegnieux)

Kako zelo so spoštovali svojega dobrega izseljenskega župnika rudarji v Franciji, pričajo sledeči verzji, katere je zapisal č. g. Kastelcu v album tukašnji preprosti rudar, njegov ožji rojak Muhič Ignacij:

Spominjam na mlada otroška se leta,
kaj takrat človeku vse se obeta.
Majhna sva bila, se igrala, lovila,
okrog se podila, skup v šolo hodila.
Brž pa, ko ta je nama minila,
že drugam se kam izgubila:
Sva po vrtu se valila
pa metuljčke sva lovila.
Sva malo odrasla, pa je vojska naj' vzela,
čeprav osemnajst sva let le imela.
Pa Bog je nama srečo dal:
Si Ti, sem jaz še zdrav ostal.
Po lepih in težkih dneh v domovini
sešla sva zopet se v tujini.
A tudi tu nesrečni mi ločitev čas...
Zakaj, zakaj odhajaj še od nas? —
Saj ne za dolgo. — Upam vsaj tako,
da kmalu nam doma prijetno zopet bo.

V ZRAKU JE...

Ko je perilo s pomočjo Schichtovega Radiona zopet belo kakor sneg in prijetno po svežem diši, je opravilo na milijone čvrstih kisikovih mehurčkov svoje delo. Zakaj ta vrla armada v Schichtovem Radionu prihrani gospodinj težavni in dolgotrajni belež perila na planem. S Schichtovim Radionom — tem samodejnim pralnim sredstvom — se prenese ta belež naravnost v pralni kotel. Zdaj ni treba gospodinj drugega kakor da dobro pazi, kako ga je treba uporabljati: Schichtov Radion pere sam in ji pomaga lepo beliti.

Razkolnikov:

Piruhi

Petrinov Janez je l preveč boječ fant. Sicer je lepo, če je človek pameten, toda če ima mlad človek lep dom brez dolga in mater vdovo, ki komaj čaka, da bi privedel v hišo gospodinj, mora pač pogledati malo okoli sebe!



Janez se je kar nekam bal žensk. Ko je bil namreč nekaj nad dvajset let star, mu je ugajala šiviljica Marička, ki je znala fantom mešati glave in je zato nazadnje obsedela. Ker ga je Marička vlekla za nos, je sklenil, da ga ne bo nobena več, čeprav mu ni bilo preveč hudo za šiviljo, ki je premalo poznala pošteno ljubezen in zvestobo.

Zdaj jih je imel že skoro trideset in mater je skrbelo. Vedno ga je nagovarjala: »Ja-

RAZNO

Na smrtni postelji. Leta 1925 je za časa preganjanja katoliške cerkve v Mehiki izstopil iz katoliške vere duhovnik Jonquin de Jesus Perez in ustanovil narodno meksikansko cerkev. Katolikom sovražna vlada je to gibanje podpirala in imenovala Perezja za patriarha nove cerkve. Niti med ljudstvom, niti med duhovništvom ta nova »vera« ni našla pristašev. Ko je Perez nedavno zbolel, je prosil, da mu pošljejo katoliškega duhovnika. Na smrtni postelji je obžaloval svoje dejanje in je poslednja tolažila prejel od katoliškega duhovnika.

100.000 let stara riba. V neki opekarni pri Inocentiu je odkril neki delavec okamenela ostanke poldrug meter dolge ribe iz srednje ledene dobe pred kakšnimi 100 tisoč leti.

Kratice A. M. D. G. značijo v latinščini: Ad Majorem Dei Gloria (V večjo čast božjo).

Sedanjí papež Pij XI. je 261 naslednik svetega Petra.

† Jerneja Andrejke Mladostni spomini

Pivska jočitev.

Pred nami ljudje so živeli,
so pili in bili veseli.
Napivat jim, ki so v grobi,
nam se spodobi.

Za nami tud' bodo veseli,
ga pili in pesnice peli
in nas pod zemljo častili,
da smo ga pili.

Veselo je, da smo še skupaj,
o, da bi ostali vsi tukaj!
Pa časa kolo naglo loči. —
Vsak si natoči!

Ak' daljše nas ločijo dežele,
sreča bratova nam bo veselje.
Če še kdaj se bomo združili,
spet bomo pili.

Na koncu še eno njegovih zastavic:

Z a: žensko dražiš,
z e: malo uma imam,
z i: pri morju me opaziš,
z o: skledo jedi ti dam,
z u: otrok kriči, če ga kaj boli.

Odgovor je napisal takole: baba, beba, biba (plima in oseka na morju), boba, buba.

K temu mojemu stricu sem se torej dne 4. oktobra 1878, ko sem triindvajsetletni kadet prvič stopil na tržaška tla, napotil. Stanoval je v via Cecilia št. 4 (v tedaj Kalistrovi hiši). Prav tisti dan je bil njegov god. Še danes ga vidim, devet in šestdeset let starega moža, živo pred seboj. Bil je srednje velike postave. Izpod širokega čela mu je zrlo dvoje modrih, jasnih oči prijazno na me. Ostlele brke je imel pristrizene na koncu. Pod širokim položnim dvojnimi ovratnikom je imel zavezano črno pentljo. Bil je sam doma. Po kratkem, prirčnem razgovoru sva šla skupaj na izprehod k morju. Tam mi je razlagal pristaniško življenje, kazal mnogovrstne parobrode, jadnice, dalmatinske in istrske ladje, ribiške barke in čolne, ki sem jih videl prvič v življenju; me peljal ob kanalu Ponte rosso (rdečega mostu), mi pokazal tam prostore tržaške Čitalnice, me vodil odtod mimo cerkve sv. Antona novega, ki se mi je zdela ko rimski tempelj, na korzo, tržaško glavno ulico, po kateri je bilo toliko ljudstva, kakor ga še nisem videl niti v Innsbrucku in me privedel mimo tržaške borze zopet pod večer nazaj v svoje stanovanje.

Kratko pa ni bilo tako tiho v njem ko ob mojem prvem obisku popoldne. Ves dom je bil razsvetljen in veselo vrvenje gostov se je čulo že na stopnicah. Ko sva stopila v sobo, je postalo vse tiho in vseh oči so bile obrnjene na novo pečenega kadeta. Stric me je tedaj predstavil svojim gostom, ki so mi bili prišli čestitat za god. Bil sta dve prijateljski rodbini: en gospod s svojo soprogo in ena mati s tremi hčerami in sinom. Predstava pa je bila hitro pri kraju, ker predstavljeni mi gostje niso govorili nobenega drugega jezika ko italijanske, čeprav so se vsi pisali za Gregoriče, jaz pa takrat nisem razumel niti besedice laški.

nez, gani se vendar! Ali boš res kajne stalo teslo? Oženi se in pridži že v hišo z gospodinjjo! Jaz sama ne morem več. Trudna sem in vsa zmučena. Privoščim mi vendar vsaj teh nekaj dni počitka, saj se bom tako morala kmalu preseliti tja k svetemu Primožu, kjer me čaka večni mir. E, naš oče me ni pozabil, večkrat se mi prikaže v spanju in to je pač namig, da pridem kmalu za njim. Ti se pa ne zmeniš za mlado gospodinjjo in se ne zmeniš!

»Se bom že oženil, se bom že! je vselej odvrnil sin in mater žalostno pogledal.

Petrinka je svojega sina dobro poznala. Samo enkrat ga je videla, ko je zamišljen gledal za Bodičevino Tinco, ki je bila čedna in prikupljiva ter pametna deklica. Mati je vedela, da se sin ne bo šel sam ženiti, zato je premišljevala, kaj naj stori. Poizvedovala je o Bodičevi in zvedela, da dekletu nima še nobenega ženina, čeprav marsikdo pritiska za njo. Starica se je zelo razveselila, ko jo je Tinčina mati neki dan zgovorila in jo med drugim vprašala o Janezu, zakaj se pač ne oženi.

»I, vašo nam dajte! je odvrnila Petrinova mati.

»Kaj pa ne, se je razveselila Bodičeva. Janeza vsi poznamo, pameten je in čest konjari, let mu pa tudi ne bo treba imenovati. No, tudi naša ga pohvaši. Veste Tinco je fant kar všeč.

Starica Petrinka je sedela na velikonočno soncu pred oknom. Za procesijo je bilo še dovolj časa in posedela je nekoliko, saj je bila zelo trutna. Tedaj je prihitela mimo Tinica in jo prijazno pozdravila. Starica se je dekleta razveselila, podelila jo je malo v hišo. Tinica je rada prišla. Prav tedaj pa ni bilo Janeza od nobene strani in mati se je skrivaj jezila. Pomenkovala se je z dekletom in kmalu spoznala, da bi se Tinica ne branila priti k njim za gospodinjjo. Ko se je mladenka poslovila,

je voščila Petrinski vesele praznike in že je odbrzela.

»Oh, ta stor! Kako bi se lahko kar zdajfe malo domenili! se je jezila mati na Janeza. Tedaj ji je pa hipoma padla pametna misel na um. Skočila je v kuhinjo, kjer je imela že obročene piruhe. Izbrala je pet najlepših in jih prinesla v sobo ter jih položila na mizo.



Kmalu je prišel Janez domov. Mati mu je pomežiknila in ga vazo pogledala.

»Ker sam ne greš po piruhe, jih mora deklet prinesiti za teboj, Bodičeva Tinica je bila takaj. Evo ti njenih piruhov!« Ali je mogoče, da mi jih je prinesla ta mila deklica? Mati, ali je res mogoče?

»Seveda jih je prinesla. Zahvali se ji enkrat in pojdi sam k Bodičevini! Toda vprci domačih je ne sprevlaj v zadrego! Kar lepo zasnuji jo!«

»Mati! Njo pa, njo kar tukaj! Me mora pač rada imeti, sicer bi mi ne prinesla kar same piruhov!«

»Seveda te ima. Pojdi juhi malo tje na dom in se kaj pomeni! Oče in mati sta zelo prijazna. Boš videl, kako bo vse hitro urejeno!«

Petrinov Janez še nikoli ni tako ponosno nesel velikonočnega bandera za procesijo kakor tisto leto. Lepi, zagoreli obraz mu je veslja in blaženstva žarek, da si je marsikatera skrivaj mislila: »Kaj pri nas ne vpraša, takoj bi ga vzela!«

Petrinka je pa srečna in zadovoljna stopala za procesijo. Le taž jo je težila, zato je zaupno molila: »Jezus odpusti mi! Kaj sem pač hotela? Morala sem ga nahagati. Zdaj bo vse dobro in lažje bom umrla.«

Tinica je bila vsa zamišljena za procesijo. Skušala je pozabiti vse posvetno, a vendar ji je pogled nehote uhajal na bandero in ponosnega nosača pod njim. Kesala se je v sled svojih raztresenosti, molila je in se jezila, če, kakšna grešnica je, saj je komaj opravila velikonočno izpoved.

Naslednji dan je pa Janez potikal pri Bodičevih. Vsi so ga bili veseli. Ker si sam ni preveč upal, so mu drugi pomagali in kmalu je Tinico zasnuvil. Ko sta bila pod večer nekaj minut sama, se ji je zahvalil za piruhe, češ, če bi jih ne bila prinesla, bi si ne bil upal nikoli blizu. Dekletu ga je začudeno pogledala, a ni mu odgovorila, temveč se je samo smehljala.

Ko je bila že nevesta in je kesneje govorila s Petrinovo materjo, jo je vprašala o tistih piruhih in starica ji je seveda vse povedala.

»Kaj se ne spomni dobro materino sroč, pa še meni ste prinesli sroč!« je rekla mlada nevesta in ji veselo stisnila žuljavo desnico. In tako je bila tista velika noč res vesela za Janeza in Tinico, ki je danes že deset let njegova srečna žena.

Pa tudi Petrinovi materi je prinesla tista velika noč mnogo sreče. Kar pomladila se je. Vnučke pestuje in se še vedno veseli življenja.

Predstava sorodnikom, ki sem jih ta dan tudi prikrat videl, pa se je vršila zelo pristrano in v domačem slovenskem jeziku, kar mi je bilo posebno ljubo in drago. Prva mi je podala soko teta Lucija, stričeva žena, gospa blagega lica in temno kostanjevih las, potem njen sin Evgen, upokojeni mornariški častnik. Mlajšega stričevega sina Francelja Riharja ni bilo doma; spoznal sem ga pozneje pri drugi priložnosti za poštenjaka in vrednega sina svojega očeta. Bolj izza označja se je približala v beli obleki, nekako boječe, domača hči Julija. Njen mili pogled in skromno vedenje sta pričala, da ji ni za baharilo in da je eno izmed tistih redkih, čistih src, do katerih ima človek takoj globoko zaupanje in simpatijo.

Po tej običajni predstavi se je Julija vsedla k klavirju in zaigrala veselo dobrodošlico, potem pa poskočilo in ples se je pričel. Pri mojih pogovorih z gosti je prevzela Julija vlogo tolmača, ki jo je tako spretno in šegavo vršila, da je bilo cel večer dosti smeha in zabave. Vse prehitro mi je potekal ta lepi večer pri stricu. Stanoval sem, kakor vsi kadetje, v vojašnici v tedanjen predmestju Rojana, ki je bila oddaljena pol ure hoda od stričevega stanovanja. Poslovil sem se tedaj po slovensko od vseh, od domačih in gostov ter ravno dospel v vojašnico, ko je trobač nastavil rog za nočni klic k počitku.

Pri slovesu me je bil stric povabil, naj ga večkrat obiščem, češ da me hoče semnati s tridesetimi znamenitostmi. Ob delavnih se mi pa nisem mogel odzvati prijaznemu vabilu, ker so mi dali pet več opravka rekruti, ki so bili pravkar dospeli k polku. Obiskoval sem strica obdaj radno vazo nedeljo, če nisem bil v inšpekcijski službi.

Stric je hodil s svoje rodbino ob lepem vremenu vsako nedeljo na izprehod v rano kraj, najbolj všeč ga mi bili: Gozzia (boschetto), Lova, Benkovijs, Sveti Andrej, Sveti Ivan in izleti s parnikom v Miramare ali v

Koper. Pa tudi izprehajanje ob tržaški obali sami je bilo vedno prijetno in mikavno zame. Toda stric me je opozoril na nevarnost, ki preče šetalcem ob obali, kadar zadirja tržaška burja. Zagon burje je tako silovit, da vrže človeka s sile ob tla ali kar je še huje v razburkane morske valove. Sam sem pozneje videl, kako je vrgla burja ženske v morje, kjer so revice plavale z razprostrtimi krili, kakor večje v lesenbi. Rešitev je bila vedno zelo težavna in se je redko kedaj posrečila.

Kakor povsod, tako je bila Julija na izprehodih dostojna, a vedno skromno oblečena. Preživih barv ali kričavih oblik, nad katerimi bi se ljudje zgledovali, ni marala. Lepše od njenih zunanjih oblik je bilo njeno notranje oblačilo, to je lepota njenega blagega, nedolžnega srca. Bolj kakor promenade po korzu in zaprašenih mestnih cestah je ljubila izlete v bujno naravo in si našla, prav kakor njen oče, po barkovljanskih, kontoveljskih in rojanskih brdih in brežinah največ zvestih, neizpremenljivih prijateljev v obliki duhtečih kraških evetie, hčerke velikega Stvarnika. Ko sem se prvič udeležil tega znanstvenega zletca pod vodstvom izurjenega rastlinoslova, strica Franceta, sem z začudenjem opazil, da pozna Julija vso floro kraškega sveta okoli Trsta in njih latinska, italijanska in slovenska imena. Znašel sem se, nevednež, med dvema učenjakoma, profesorjem botanike, stricem in njegovo asistentko, sestrnico Julijo. Porabil sem z veseljem to priložnost, da si temeljito izpopolnim svoje znanje v rastlinstvu.

Na izletih smo dostikrat dospeli do slikovitih krajev. Tu Julije ni bilo spraviti naprej, dokler ni vrisala krajskih zanimivosti in hitrih obiskih v svoje risarsko mapo, ki jo je vedno nosila s seboj. Mnogokrat smo se vračali z izletov čez Opčino ter se krepčili v restavraciji pri Obelisku ob robu kraške planote; odkoder je diven razgled po celini tržaškega zaliva do izliva Soče proti

»Hša. Knjige: V Moskvi namerna državna založba knjig izdala »Hše knjige«. Ta zbirka bo štela več poslopij po 20, po 16 in po 15 naslovov in v njej bo dovolj prostora za vse knjige, ki jih izdajajo založbe in pa še za 7000 delavcev in nameštencev. »Hša knjige« bo gotova leta 1933.

Zenska posebnost. Če hšolovaška ženo se v Pragi osnove hranimo zadržu. V zavodu, kakor poročajo, bodo poslovala samo ženske in ženske bodo edine tudi smele vlagati v hranilnico svoje prihranke. Zato se bodo tudi izključno le ženskam dovoljevali krediti in druge ugodnosti, ki jih lahko nudi vsak zavod.

V Londonu se niti letati. Razni lastniki velikih trgovskih hiš v Londonu poučujejo v prostem času svoje osebe v letanju po zrak. Da jim ni treba izgubljati dragocenega časa, zletajo letala kar s streh in na strohah tudi pristnejo.

Beseda »navaleje« je posneta po imenu egipčanskega kralja Mauoleja, kateremu je dala njegova žena postaviti krasno grobnico.

Dobre knjige

Dr. Ciril Potočnik: Dobri pastir.

»Mnogo sem razmišljal in molil, pa čim dalje sem pisal, tem bolj živo sem čutil, kako težko je kaj pravega povedati o Njem, ki je Bog in človek skupaj.« Tako piše pisatelj v uvodu. Resnično, vsaka beseda mora biti premoljena v tej knjigi, zakaj ob vsaki se ogreješ, ustaviš za dolgo časa in sklepaš dobre sklepe. Čutiš blagoslov, ki lije iz besed. Tretji zvezek knjige »Dobri pastir«, ki jo je napisal semeniški spirituel dr. Ciril Potočnik, je pravkar izšel. (Prva dva zvezka datirata iz 29. in 30. leta, dobila se pri isti založnici.) Vsebuje premišljevanja od ozdravljenja vodenicega človeka pa preko strašne Golgote do vnebohoda. — Reči moramo, da se pisatelj dotakne vseh živih vprašanj, ki človeka vsak dan srečavajo, tudi socialnih. Toda vse v zvezi z doživljanjem Jezusovimi na zemlji; predvsem pa diše skozi vsa knjigo neskončno lepa Jezusova lju-

bezen, usmiljenje njegovo in odpustanje. Najčistejša lirika v govorih ob zadnji večerji: Knjiga je namenjena duhovnikom, redovnikom, redovnicam in pobožnim laikom. Ni to knjiga za en dan, temveč ti more biti verna spremljevalka skozi vse dni življenja. Vsak večer prečitaš en odstavek, drugo jutro pa premišliš, napraviš dober sklep... Tako si oplemenitiš dušo.

Potreben bi bil »Dobri pastir« vsem hišam kakor »Sveto Pismo«; zakaj on bi Sveto Pismo razložil, ga napravil živega vsem plaštem. Jezusovo življenje bi videl kakor luč jasno. Pa ker je knjiga prilično draga in bo za tega delj nedostopna širšim slojem, jo morajo naročiti vsa prosvetna društva, vse farne knjižnice v več izvodih! Vsa župnišča in samostani in pobožni laiki pa bodo z ljubeznijo po njej segli. Saj jim bo svetovalec in tolažnik — Dobri pastir... Knjiga se naroča v založnici K. T. D. Ničman, Ljubljana, Kopitarjeva ul. 2. Cena: Prvi zvezek broš. 38 Din, v pol-

platno vezan 50 Din, eleg. vez. 60 Din. Drugi in tretji broš. 40 Din, vez. v pol platno 52 Din, eleg. vezan 64 Din, po pošti 2 Din več.

k Opozorjamo na krasne govore dr. M. Opeke, kateri so izšli v dva in dvajsetih knjigah v založbi prodajalne Ničmanove v Ljubljani. Založnico je vodila ena sama plemenita želja, da bi vrgla kar mogoče na široko nekaj dobrih semen za preporod današnje razrvane človeške družbe. Avtor obravnava v svojih govorih prevažna življenjska vprašanja. Dr. Opekove govore so našli in hrvatski listi vseskozi laskavo ocenjevali in ne samo duhovnikom marveč tudi laikom vneto priporočali. Knjige so lično opremljene in zelo poceni, kakor je razvidno iz naslednjega seznama: Brez vere. Devet govorov o neveri. Broš. 6 Din. — Za resnico. Osemnajst obrambnih govorov. Broš. 10 Din. — O dveh grehlih. Trinajst govorov za moralo. Broš. 12 Din. — Začetek in konec. Petnajst govorov o življenju našega življenja. Broš. 16 Din. — Velika skrivnost. Sedemnajst govorov o zakonu. Broš. 18 Din. — O ljubezni. Dvanajst amaritanskih govorov. Broš. 16 Din. — Kam greš? Sedem govorov o božjih klicih. Broš. 10 Din. — Vstajenje duše. Pet in dvajset govorov za prerod. Broš. 28 Din. — Mesto na gori. Štirinajst govorov o Cerkv. Broš. 18 Din. — Zgodbe o človeku. Dvajset govorov za smer življenja. Broš. 28 Din. — Žena s solncem. Štirinajst govorov o Mariji. Broš. 18 Din. — Božji dnevi. Šest in trideset govorov za življenje s Cerkvijo. Broš. 42 Din. — Večna knjiga. Deset govorov o Sv. Pismu. Broš. 16 Din. — Memento homo. Petnajst govorov o molitvi, delu in misli na smrt. Broš. 22 Din. — Studenci žive vode. Štiri in dvajset govorov o sv. zakramentih. Broš. 32 Din. — Odręšenje. Sedem govorov o Jezusovem trpljenju. Broš. 12 Din. — Jagne božje. Dvanajst govorov o daritvi sv. maše. Broš. 18 Din. — Kralj vekov. Trinajst govorov o Bogu. Broš. 20 Din. — Knjiga postave I, II, III. Pet in štirideset govorov o božjih zapovedih. Broš. a 22 Din. — Očetov klic. Sedem govorov o katoliški akciji. Broš. 10 Din. — Pri odjemu cele zbirke primeren popust.

»Kdo ima besedo v tvoji hiši?«

»Z ženo si jo deliva. Ona komandira posle, otroke, in mene, jaz pa zlate ribice v kozarcu.«



Kadet Jernej Andrejka



Julija Andrejka



Vladislav svetnik Franc Andrejka

Koliko je vredno morje? Učenjak Sherry Hunt je že pred več desetletji z raznimi meritvami približno določil, koliko zlata vsebuje morska voda. Po njegovem računu bi bila vrednost zlata, ki se nahaja v morski vodi, 1200 milijonov dolarjev. Da je zlato v morski vodi, je popolnoma pravilno, ker razne reke prav gotovo prinašajo v morje tudi zlato, ki je pa v tako majhnih množinah pomešano v morski vodi, da bi pridobivanje zlata iz morske vode vsaj danes ne bilo še dobičkonosno.

Staroveški voz za dirke. Profesor Majuri, ki vodi izkopavanja v Pompejih, je odkril nedavno staroveški voz za dirke v hiši pompejanskega bogataša Meandra, kjer so našli pred nekaj leti bogato zalogo srebrnine. Najprej so našli na kolo, potem pa so počasi in previdno kopali naprej, dožer, nato so odkrili celega voza. Voz je dolg 2 metra in je pravi voz za dirke in edini te vrste, ki sam je ohranjen. Voz je bil ves pokrit s pepelom in z lavo. Ko so voz očistili, so videli, da se nahaja še v popolnoma dobrem stanju.

zapadu in do Milj, Kopra in Pirana na jugu, zlasti kadar se blišči Trst in morje v žarkih zahajajočega solnca. Julija se ni dosti menila za gostilniško okrepcavo, glavna skrb ji je bila, da pomnoži svojo zbirko slik z novimi spomini prirodnih krasot iz tržaške okolice.

Tako sem preživel v Trstu v krogu stričeve rodbine nekaj lepih let. Dne 1. novembra 1875 sem bil imenovan za poročnika, kar je pomenilo za me precejšnje gmočno zboljšanje. Porabil sem svoje prihranke za to, da sem večkrat pošiljal par goldinarjev svoji ljubi materi v Dolenje.

Dne 4. aprila 1876 je zadel dobrega strica Franceta bridek udarec usode: umrla mu je njegova blaga, dobra soproga Lucija, s katero je živel 36 let v vzglednem, idealnem zakonu. Pokopana je v rodbinski grobnici na pokopališču Sv. Ane v Trstu. Odslej je vodila hčerka Julija gospodinjstvo in si prizadevala, da nadomesti očetu ljubljeno soprogo, bratoma pa predobro mamico. Radi njenega milega, angelško dobrega srca so jo vsi ljubili; bila je solnce cele rodbine.

Dve leti potem je izbruhnila vojna. Sedemnajsti pešpolk je dne 5. julija 1878 mobiliziral; dne 12. julija pa se je odpeljal iz Trsta proti Ljubljani in dalje v Slavonijo, da izvojuje okupacijo Bosne in Hercegovine.

Pred odhodom iz Trsta sem se še zadnjikrat oglasil pri stricu. Vsi smo bili ginjeni, stric in njegova sinova, najbolj pa Julija. Takrat sva oba spoznala, da se imava rada. Sklenil sem, da postane Julija, če se vrnem živ in zdrav iz vojnega pohoda, moja žena.

Tako se je tudi zgodilo.

(Konec.)

Avg. Senoa:

BARON IVICA

Pred dobrim letom so obhajali bratje Hrvatje pomemben jubilej, namreč polstoletnico smrti enega svojih najznamenitejših pisateljev, Avgusta Senoa. Čeprav je bil Senoa že od nekdaj jako priljubljen tudi pri slovenskem ljudstvu (kdo ne pozna n. pr. njegove »Zadnje kmetijske vojne«?), je šel ta jubilej vendarle popolnoma neopaženo mimo nas. Da se vsaj nekoliko oddolžimo njegovemu spominu, je sklenil objaviti »Domoljub« prevod ene njegovih najlepših povesti, t. j. »Barona Ivica«. Ta zgodba je sicer kratka, toda spada med najdragocenejše bisere v dolgi vrsti njegovih povesti in romanov. Prikazuje nam pretresljivo žalostno življenje hrvatskega kmetijskega življenja v sredini preteklega stoletja, iz katere lepo razvidimo tudi splošne razmere in življenje takratnih hrvatskih kmetov.

A. Senoa je bil Zagrebčan (roj. je bil l. 1838 in umrl je l. 1881 v Zagrebu). Po dovršeni gimnaziji je študiral nekaj časa modroslovje, a kmalu se je popolnoma posvetil časnikarstvu in pisateljevanju. Kot tridesetleten mož je dobil službo pri zagrebškem magistratu in ostal tu do smrti, a vmeš je bil nekaj časa tudi umetniški vodja zagrebškega gledališča. — Senoa spada med največje, najbolj priljubljene in najplodovitejše starejše hrvatske pripovednike. Njegovi zbrani spisi obsegajo dve debeli knjigi pesmi, 8 knjig povesti, romanov in ertic in eno knjigo iger. Tudi pri nas so znani priljubljene: Zlatarjevo zlato, Čuvaj se senjske roke, Kletva, Zadnja kmetijska vojna, Turpolski top, Karamfil s pesnikovega groba it. dr. Nekateri teh spisov so prevedeni tudi na slovenski jezik.

Pred nekaj leti je izšel zakon o delitvi rodbinskih zadrug. Tudi žene naj bi dobile svoj del. To je povzročilo veliko gonjo po vsej kraljevini. Naš kmet je že itak velik pravdar; za dva prsta zemlje bi pustil, da mu gre na boben zadnja kravica. Od vseh strani se je zato raz-

Naročajte „Domoljuba“!

PO DOMOVINI

Novo cesto bomo delali
(Metlika.)

Že dolgo časa je ta cesta v besedi. Maršička je že običaj voz sredi klanca na Vojarju, bodisi na tej ali oni strani briba. Z ene strani je klanec dolg, z druge je sicer atak, a zato bolj strm. Že pred časom je bil izdelan načrt, da bi se cesta speljala z Obrhom in bi tako klanec docela odpadel. Z vojno je bil ta načrt pokopan, vendar bi ne bilo napak, če bi ga potegnili iz porabe. Cesta bi bila s tem v polni meri izboljšana. Sedaj je preložitve klanca postala zopet aktualna. Banska uprava je določila v ta namen 60.000 Din. S prva je nameraval čestni odbor, da bi se kar stara cesta na najvišjem mestu za nekaj metrov kopala. Potem pa je zmogla druga misel, da naj sen zgradi nov del ceste in sicer tako, da bi se na ta novi del ceste pozneje lepo priključil ž. o. odepke na železniško postajo Metlika. S tem bi bila seveda zveza za botkavsko in dražisko občino na postajo znatno skrajšana. Toda oglasila so se tudi druga mnenja in pokazale drugačne potrebe. Novi del ceste bi tekel čez samo delovno zemljo. Uničenih bi bilo — za 1 km ceste — več kot 1 ha najboljših šiv. Preostali del prizadetih parcel bi bile same brezplutne krpe. Zato so prizadeli posestniki mnenja, da bo od te ceste večja izguba kot pa koristi. Gradbi ceste se sicer ne upirajo, a zahtevajo za odkupnino svojih najboljših njiv po 15 Din za kvadr. meter. Javnosti je mnenja, da ne bo od tega načrta zadostne koristi. Celo pa je gotovo to, da bo gradba te ceste po tem načrtu stala veliko več, kot pa je za to pripravljenega denarja. Saj 60.000 Din ne bo dovolj niti za odkup zemlje. Treba bi bilo vsaj petkratno višje, da bi delo ne zaostalo že v sredi — kakor je že marsikatera cesta ostala nedodelana. Cesta sama bi bila prav gotovo najbolj izboljšana, če bi se izvedel prvotni načrt za Obrhom, kjer bi bil svet večinoma zastoj in kjer je na mestu tudi dosti vsega gradbenega materiala. V danih okoliščinah pa je najbolj smotno znižati stari klanec, z nakopanim materialom nasipati del ceste pri Karloviču, pa bo tako cesta za spoznanje izboljšana. Tako bo ustrezno cesti, še bolj pa narodu, ki komaj čaka, da si kje kak groš zasluži. Zemljo uničevati pa ni potrebno.

Naj ostanje željniki kjer so bili. Tisto, kar imajo ljudje spravili na postajo, bodo radi vozili tudi malo naokrog, samo če bo kdo hotel kupiti in plačati. — Tudi v Podzemlju bo nova cesta. Preložili bi klanec iz vasi proti Kolpi, tako da bi se cesta speljala pod cerkvijo. Vse je o cesti vedelo in govorilo, le tisti ki bodo dali svet, niso bili o tem obveščeni. Na ta način in čudno, če vsa javna dela ostanje le na papirju in v besedi, ker se »delajo račun« večinoma brez krčmarja.

† Župnik Lovro Kos
(Vinica)

Za velikonočne praznike mora naša župnija žalovati kakor vdova. Umrla so naš gospod župnik Lovro Kos nepričakovano in še-le v starosti 45 let. Pa tak junak na zunaj! Le kdo bi bil mogel oddaliti kaj takega sluti? Pogreb v soboto, 1. aprila je pokazal, kako smo farani navezani na dobrega duhovnika. Že dolgo pred določeno uro je bila zbrana pred hišo žalosti skoroda vsa župnija poleg veliko sosedov s hrvaške strani in tibo pričakovala žalnega spreveda. Duhovniki iz Belokrajine in s Hrvaške so prišli v velikem številu. Pretresljivi žalni govor v cerkvi je imel č. g. prior Učak, pri katerem je vsa cerkev glasno zahtevala. Znamenito pa je, kar je g. govornik poudaril, da bo vinška cerkev oznanjala sveto, dokler bo stal kak kamen na nji, kako resno je pokojnik vzel besede psalnika, ki jih je vsak dan molil pri sv. maši: »Gospod, vzbudi selem lepota svojega doma in kraj, kjer biva tvoje veličastvo. Oko je začarano, ko zagleda lepoto v notranjosti te razširjene cerkvice, za kar je pokojnik v malem času pokazal veliko močne volje, farani pa tudi na žrtve pozabili. Ob odprtem grobu se je od pokojnika poslovilo več govornikov, predvsem g. dekan Pavlin Bitnar, ki je z besedami »smrti« nam je duhovnikom naravnost ukradla, žhte povedati, kako težko se duhovniki od njega poslovijo. Pevec, domači fantje, so pod vodstvom g. učitelja Krausa zapeli par žalostink. — V zadnjem hipu pred smrtjo se je pokojnik dal prepeljati iz bolnišnice v Ormož domov v Vinico. Avto je z njim, umirajočim drsel menda

čez Grojane mimo rojstne župnije St. Gotthard hotel je počivati poleg svoje ljubljene matere. Mi bomo zopet in zopet romali k žal. M. R. M. želeži, ali nanj pozabili ne bomo kmalu, ker njega ne bo več slišati Marijo proslavljati, pa nam daj vedno dovolj in dobrih duhovnikov.

Razno.

(Št. Jurij pod Kumom.)

Pretekli teden smo pokopali enoletno dete, darja Al. Boriška iz Šklendrova. Ko sta se otci in mati za trenutek odstranila iz sobe, je tridesetletna sestra dala svoji mlajši, enoletni piti odlova ka line. Otrok je dobil hude opekline in je v treh mukah po dveh dneh umrl. — Cvetni teden smo pokopali 83 letno Antonijo Lazar, najstarejšo delico v fari. — Kriza razsaja tudi pri nas na vseh krajih in krajih. Denarja ni nikjer, izdatki in darila ga pa neizprosno zahtevajo. Živina in les so poceni. Razumljivo je, da radi tega trpita tudi bogveč in obitniki. Vse hrepeni po boljših dneh. — Novi zvon bo menda kmalu gotov. Že teklo je pričakujemo.

Prosveta

(Trata)

Kos je minulo šele nekaj tednov od tistega ko nas je Marijina družba na Trati povabila na cerkevno dvorano k proslavi »Maternskega dne« vendar se veselimo, da nas ponovno vabi za velikonočni ponedeljek, 17. aprila popoldne ob 3. uri: »Pri kapelici, in sicer zato, ker bomo na ta način imeli kar najboljšo ceno (to je dandaneš veliko), a obenem kar najboljšo poslušno zabavo in razvedrilo, kakršno se edino spodobi za najmlajše praznik v letu! — Naslova igre: »Pri kapli« se ni treba prav nič ustrašiti, kakor se »Vodnjak« — in smo imeli prav!

»Darinka«

(Sv. Helena.)

Prijetno zabavo in obilo lepega užitka je imela občinstvo na cvetno nedeljo popoldne pri nas. V cerkveni dvorani je priredila fantovska in dekliška Marijina kongregacija skupno sprevajo »Darinka«. Občinstvo je napolnilo dvorano in se čas z zanimanjem sledilo poteku igre, ter se tudi lepemu izvajanju igralcev. Vsi igralci so se poudili, da so se kolikor mogoče vteli v svoje vloge. Marsikatero oko se je rosilo v dvorani. Za to je vprizoritev se pa moramo zahvaliti predvsem

legalo: Delite! In ženske! Malokatera ima prekratek jezik, a sedaj jim se reci, da imajo tudi one nekako pravico! Raztrgale bi kokoši na perje, kričaje: Delite! Dobro je deliti, kadar se ima kaj. Svoj gospodar si in svobodnejši. Človek se bolj poprime dela, a dokler so vsi skupaj: ta maha sem, oni tolče tja, a po sredi ostane prazno. No, kadar more vse imetje preskočiti zajer, kadar sedi na treh gredah devetero družin in odpade na vsako glavo njen del, tedaj je težko krotiti tako, da bi vsakemu ostalo kruha in strehe; tedaj prinaša delitev nesrečo. Kadar se botru vname glava in teti razveže jezik, pobegne tudi pamet. Čeprav premorejo komaj kravico in kokoši, kriče na vse grlo: Deli in deli!

To je povzročilo pri nas mnogo zla. Zakotni pisarji in drugi postopači so se dvignili kakor krokarji nad naše vasi. Prišepetavali so botru: Deli se! hujskali so teto: Deli se! dražili so brata: Deli se! podpihovali so sestro: Deli se! Tako se je res rezalo in sekalo, delilo se na slame, na liste, na zrnja. In prišla je nesreča, velika nesreča. Marsikateremu kmetiču je ostala le beraška palica, a lačnim škricem je zapustila polne žepe.

V Zagrebu je pripadla skrb za zadruge meni. V mestnem okolišu leži namreč štiri vasi in v njih je nekaj malega zadrug, precej revnih. Ali tudi v mestu je bilo gonje, pa ni niti čudno. Mestni kmetje niso nič prida. Ostel sem nekega šestdesetletnega kmeta, ker niso ne on in ne njegovi sorodniki govorili pred sodiščem resnice, toda on se mi je opravičeval: »Kaj hočete, gospod, do kamor se čuje zagrebški zvon, ni vreden kmet niti za pipo tobaka.« Napadali so vse vse vprek: Deli in deli!

Ker sem videl, da tu ni kaj deliti, sem prigovarjal svojim stricem in botram izlepa in izgrda k pameti. Končno jih je ta vendarle srečala in vsi so mi priznali: »Hvala Vam za pouk!«

Eno samo domačijo sem razdelil — Juriničevo pod Svetim Duhom pri Zagrebu. Zadruga je bila močna. Bilo je tu pašnikov, vinogradov, sadovnjakov, njiv in travnikov — ali bilo je tudi strupenih in jezičnih babnic in se je gospodarilo, da se Bog usmili. »Dobro,« sem dejal, »razdelil vas bom: pa naj molze vsaka svojo kravico, bo vsaj mir.«

Juriničev dom leži v dolini pod gričem, iznad katerega se dviga sredi mirnega pokopališča bela cerkev Svete Duh. Nekega jesenskega popoldneva, ko je dozorevalo že grozde, sva prišla z zemljemerem do Juriničevega doma, da jih takoj razdeliva. Jaz sem jim razložil, kaj pravi zakon glede delitve. Izprva je šlo gladko, a pozneje, o jo! Ženske so naju obkrožile in nastal je krik in vik za tole hruško in za onole slivo in kdo bo kosil deteljo in kdo otavo in da naj se hruška raje poseka, kot pa da jo obareš ti in da naj ostane detelja raje pod snegom, nego da jo poje tvoja »sivka«. Ko sem imel že vsega čez glavo, zagrnil, babnice se potuhnejo in jaz jih naženem: »Ženske v hišo, a moški na dvorišče!« In prav je bilo tako! Z moškimi smo pod tipo pred hišo hitro vse uredili. Dejali so: »Prav je, gospod! Dajte vrvice in zmerimo!«

Zemljemerec je začel meriti vinograd v rebri griča, jaz sem pa stopil med tem na vrh, da se navijem lepota. Sedel sem na deblo posekane jablane ob pokopališču. Bilo je lepo, prelepo! Poleg mene preprosta, bela cerkev, okrog nje stare, košate lipe, a za leseno pokopališko ograjo sami grobovi, porastli s cvetjem. Ponekod se je vzpenjal iz zelenja lesen križ, drugod je pa visel s križa ovenel venec. V dolini in po rebrih so se belili med sadovnjaki kmetiški domovi, po zeleni ravnini se je pa vila Sava, brzel je vlak, iz dimnikov se je dvigal sivkast dim, ki ga je zlatilo sonce. Nebo je bilo jasno kot steklo, a daleč tam na obzorju se je

Zetvi svojega polja. V nekem sanatoriju v Otomucu sta operirala. Trida in njegov zlat. Posipali nekoga bolnika. Ob tem delu se je pri. Trida vrezal s steno. Črepanje neke poskusa cerke v prst. V cerki je bil gnoj nekoga bolnika. Dotik rane z gnojem povzročil zastrupitev. gar posledica je bila profesorjeva smrt. Anisio. Posipali je pa gnoj, ki se je cerka morda brizgnil v obraz in stala je nevarna okoliš. Tudi on je postal tako boleč svojega poklica.

Neznaven fotografirano posnetek. Pri lastnikih nevrnih angleške mornarice se je nekemu fotografu posrečilo, da je vjel na fotografirano posnetek neznaven posnetek namreč torpeda, takoj je izstrelil. Kljub temu s katero leži, je torpedo na eliki tako jasno, da kor bi stal na mestu. To kaj je razvidno, koliko je napredovala moderna fotografija.

Priložnostno darilo. »Rabim lepo sliko za poročno darilo.« — »Lahko vam priporočim nekaj zelo primernega — glejte prelepo krajino, vihar in blišči.«

upniku, ki je dal na razpolago harmonij ter ves drugi inventar; nadalje akademiku Ivanu Janežu, ki je ves čas poštvalnovalno učil novince, in slednjič našemu poštvalnovalnemu Valentinu Zajcu, ki je skrbno režiral igrjo. Koliko zaslug ima naš Tinec pri tej stvari, ne moremo naštetj in se mu nikdar dovolj zahvaliti. Vsa čast in zahvala poštenemu fantu! Vsa čast in pohvala pa tudi našim poštenim fantom in dekletom, igralcem, ki so toliko večerov trdovali za blagor in dobrobit slovenskega naroda.

Mrliško zvenjenje (St. Gotard.)

Nekaj izrednega za našo župnijo je bilo, da so v dni, od likega tedna do cvetnega, vsak dan peli novinci svojo žalostno pesem prerano umrlim. — Torej 28. marca je umrl Gotard Cukljati, posestnik, v starosti 45 let. V svetovni vojni je silno veliko trpel, udeležil se je treh ofenziv in je zato veliko zelo opešal. Hripa v zvezi s pljučnico ga je vrgla in hitro je izdihnil. Zapušta vdovo in štiri mladoletne otroke. Nato je prišlo iz Vinice sporočilo, da je tamkal umrl g. župnik Lovro Kos, tujalski rojak. Tudi njemu so zapeli zvonovi v slovo v rojstni fari. Dne 31. marca je umrla Marija Ferenc, vdova iz Limovje, v 55 letih starosti. Njo so zene Marijine družbe spremljevali v velikem številu na zadnji poti. Isti dan — ko je bila imenovana pokopana — se je poslovil od tega sveta posestnik Franc Brvar vulgo Suhar iz Limovje. Jeltika ga je vrgla na bolniško posteljo; le kak mesec je težal in rešen zemeljskega trpljenja je odšel v večnost 27. aprila v 58 letu starosti. Zapušta vdovo in šest otrok, od katerih sta še dva mladoletna. — Vsem umrlim naj bo Bog milostljiv sodnik, prizadežen za našo sozlatje.

Novice. (Blagovica.)

Pri nas se je pretekli teden izvršila sprememba pri pomožni pošti. Pošto je do sedaj skozil 12 let vodila tukajšnja organizativa vdova Frančiška Grilj. Tadi svoje vestnosti, natančnosti in postrežljivosti je imenovano splošno zelo priljubljena pri ljudstvu. Ker je lepega kračanskega življenja in znana kot poštena žena in ker je vdova z otroci in pomaga svojo trgovino v cerkveni hiši vzdrževali sedanjeva cerkvenika-organizativa, jo tudi za naprej vsem toplo priporočamo. — Lepo slovesno smo obhajali praznik Marijinega Oznanjenja popoldne v tujalski župni cerkvi, ko so bile skoro vse družine

v Jari sprejete v Družbo sv. Družine. — 5. aprila smo pokopali staro Bobnetovo mater Apolonijo Zajec iz Voš, ki je dosegla starost 81 let. Naj počiva v miru! — Naročnikom »Domoljuba« je pri nas letos 70. Vsem naročnikom, prijateljem in bralcem »Domoljuba« veselo Veliko noč!

Prosveta. Imeniten obisk. (Kresnice.)

Dne 23. aprila bo priredilo naše prosvetno društvo igrjo »Pri kapelici«. Začetek ob 3. Sosedni prijatelji vabljeni. — Imeniten obisk je bil v tujalskem župnišču v oktobru l. 1930. V Mariboru zapri L. Suštar je sedaj pripoznal, da je takrat v družbi z Laknerjem, morilecem menškega župnika, izvršil vlom v župnišče v Kresnicah. Pa takrat sta bila še z malim zadovoljna. Po denarju nista stikala, sta menda vedela, da ga tudi ni dosti. Sta pa rajši druge koristne reči s seboj vzela.

Še ena koračnica. — Iz občinske torbe. (Iz moravškega kota)

Moravčani smo molčeči ljudje in v svojih zadevah zlasti po čespisju ne govorimo radi. Se pa čitajo tu in tam po listih, ki imajo še vedno prostora za vse mogoče bajke in pravilice, tudi pretirana, celo zlagana poročila. Tako smo pred nedavnim časom čitali o »spetogavščini z Gore sv. Florijana«, kjer pisec ni čutil nikake potrebe, se vsaj malo prepričati o resničnosti vsega dogodka. Drugi dopis iz naše doline pa smo brali ne dolgo tega v »Domoljubu«, v katerem pisec zelo pohvali vneto in živahno udeleževanje moravške mladine, zlasti fantov. Pohvala je vsekakor zaslužena in prav bi bilo, ako bi to mladostno in zvezo fantovsko zavest in zavednost, vzelo za zgled tudi nekatere tako imenovane stare koračnice. — Res »prelepa moravška si dolina«, kakor te pesem lepo opeva in po tebi je razvrtla narava polno prirodne krasote, vendar naj na mladih braval ne zamerijo te samohvale, saj se zavedamo, da je vse to delo božje dobrote in le malo naša zasluga. Zato si pa dovoljujemo posvetiti v ta kot še z druge strani, s katere so vsa ta prirodna ubranost moti in kali na zelo šuden način. V predzadnji številki »Domovinec« n. pr. sanja poročevalec iz moravške doline med drugim tudi o neki koračnici; kjer naj bi se snvale razne gorastane vesti, ki se od časa do časa širijo med ljudmi. Da mu je ne bo treba predolgo iskati, mi kar mi povejmo,

naj jo sledi pri senzacij željnih ljudje, ki bi oo veselje poskakovali, ako bi se pripetilo samo eden od mnogih primerov, kakršne dopisnik v svojem listu našteva. O tem nas potrjujejo ravno najnovejši dogodki. Da bi se pa še dalje bavili s takimi podkijami in sumnjenji, se pač ne izplača, ker stara navada je to ostane železna srajca. Je pa v Moravčah še druga, kar dobro poznana kovačnica, v kateri se knjejo razna podkijanja, sumnjenja in ovadbe na račun nekaterimkolj neljubih oseb, ni jim pa pri tem da resnice in pravice. Laž je pač najbolj poceni in najbolj prikladno orožje v boju zoper bližnjega! Je pa to orožje tudi na vsi moč ogubno in nizkотно. Kot naravno posledico takega postopanja moremo smatrati tudi precej razpislo navado postajanja in prisilskovanja pod okni. V tolažbo nam je zvest, da se postavljajo v tako nizkотно službo le duševno zelo, zelo majhni ljudje. — Kako pa z našim občinskim gospodarstvom? Radi pobijanja krize menda se je sklenilo, da se v bodoče ne daje organistu nobena bira več. Radi lažjega umevanja pripominjamo, da je organistova bira pri nas prostovoljna. Ljudje, ne vem, ali niso razumeli, ali niso hoteli razumeti tega sklepa, se zunaj sploh niso zmenili, češ čez svojo lastnino smo za enkrat še sami gospodarji. — Kakor v druge občine je tudi v našo prišla korniza za bolj potrebne občane. Več prisilcev je bilo oddoljenih z dobrohotnim nasvetom, naj gredo v Rim ponjo. Najnovejši iz občinske torbe pa je naklada trošarine na sadni mošt po gostilnah. — Tujce in izetnike, ki jih bo v lepih pomladanskih nedeljah pot nanesla tudi v naš kot opozarjamo, da stane pri nas fantovski vris 75.— Din. Za današnje čase obče gospodarske krize pač dovolj, zato bodite previdni in ne preglašni.

Naše gospodarstvo. (Dolenjavna.)

Kljub večstranski gonji zoper našo živinorejsko zadrugo se ta kaj lepo razvija. Upeljan ima skrbno urejevan rodovnik in zavarovalnico, kar se pri mnogih zadrugah pogreša. Da je tudi uradno priznana njeno delo za napredek živinoreje, je dokaz poročilo banske uprave, ki je izdala seznam zadrug po njihovi delavnosti in med prvimi posebnogledetnočnosti rodovnika je naša zadruga; zato je prejela od banske uprave nagrado. To je najkrepkejši odgovor na plitvo zabavljanje ljudi, ki znajo krepko razdirati, a slabo delati. Rodovnik

Najbolji požrešna žival. Ugotovili so, da je najboljši požrešna žival na svetu navadna španška krasota. Na podlagi opazovanj so v živalskem vrtu v Londonu po večkratnih poskusih to dokazali. Morali so se pa v to svrhe poslužiti filma, ki je pokazal, da se je nek španška krasota premikala z neznanako naglico, šine namreč v žrelo in iz njega 1500krat v eni sami minuti. Na podlagi te ugotovitve je bila španška krasota proglašena za najpožrešnejše bitje živalskega rodu.

Ko je bil sedanje predsednik Roosevelt pet let star, ga je njegov oče vzel enkrat s seboj, da obišče svojega prijatelja, tedanjega predsednika Clevelanda. Cleveland je bil vsled istočasne krize tudi v velikih stiskah in skrbih. Pri tej priliki je mladega dedčka Roosevelta pogladil po glavi, rekoč: »Za, čim ti, da bi ti nikdar ne bil predsednik Združenih držav.«

Družba Najsvetjosega imena je bila ustanovljena leta 1274. 40-urna pobožnost je uvedel leta 1534 sv. Karol Boromej.

vzpenjalo ostro vrhovje Kleka, temno na rdečkastem ozadju. In vse je bilo tiho, vse mirno. Le včasih je zaškrtal črček, včasih je zabrenčal kucek in včasih se je zaslišal iz doline klet kmeta. Lepota, krasota, dvojna krasota za nesrečneža, ki hlapčuje vse dneve za pisalno mizo in opazuje nelepe strani človeškega življenja. Zato pil sem se v to široko, daljnjo sliko pod svojimi nogami, oči so se pasle na teh menah in skladnostih bary in svetlobe, a moje misli so plule daleč, daleč; teh vsaj ne more nihče omejevati. Nenadoma sem se pa predramil, zbudilo me je pokašljevanje. Obrnem glavo, za razpadlo ograjo je kopal nekdo grob. V začetku ga nisem niti opazil. Naenkrat zasadi mož lopato v zemljo, potegne iz ilovnate pipe in začne se ozirati po rebri, kjer so vlekli kmetje vrvice za zemljemerem. Pogledal sem ga natančneje, spoznal sem ga. Ime mu je bilo Janko Krušič, a vsi so ga klicali le za »barona Ivicoc. Nisem vedel, zakaj. »Baron« je bil močan, plečat močiček, širokega, nagubanega in že nekoliko pormenelega lica, modrih mračnih oči, upognjenega, rdečkastega nosu.

Rjave lase je imel čudno počesane, brke privihane, obleka, ukrojena bolj po mestno, mu je bila že precej oguljena, na nogah je imel stare opanke, na glavi staro, modro vojaško čepico, a za vratom umetno zavezan robec iz fine rdeče avile. Ljudje so govorili o njem, da je pijanec in postopač, kolikor sem ga pa poznal jaz, je bil mestni delavec, ki je pometal in škropil zagrebške ulice. Opazoval sem ga od strani: »baron« je stal mirno kot kamen, premaknil se ni niti za las, samo oči so mu begale za kmeti, ki so merili. Končno me opazi.

»Dober dan, imenitni gospod!« me pozdravi Janko, dotakniviš se z roko vojaške čepice. »Juriničevi se dele?« pristavi in pokaže s pipo na kmeta.

»Bog daj dober dan, Janko,« mu odvrnem, »da, čelijo, da bo že konec preprov.«

»Konec! Da, da! Petrova tašča je huda babnica. S svojim jezikom bi segla čez savski most. Pa Jeriničevim je lahko, saj tudi imajo kaj deliti. Vsakemu bo ostalo več nego sama brazda,« pristavi »baron« ravnodušno.

»A kaj delaš ti?«

»Jaz? E, saj vidite — delim zadnji kos. Tu je konec preprov.«

»Komu?«

»Nocu, staremu Imbri.«

»Kaj Imbri? Glej, glej! Poznal sem ga dobro. Dobričina je bil, pošten mož!«

»Poznali ste ga samo po eni strani,« se nasmehne Janko porogljivo. »Dobričina! Kaj? Neumen, preneumen, vam pravim. Za mestno gospodo je bil on dobro blago, drago bi kupili Imbro, kajti bil je jako gladek. A jaz sem ga dobro poznal. Slabo je končal, a naj v miru počiva.«

»Kaj ti je naredil, Janko, da ga opravljaš še v grob?«

»Meni, naredil? Nič! Sebi je naredil. Ne opravljam ga, resnico govorim, kajti ko zavoni človeku zvonec in se zvrne v grob, se ve, kaj in kako je z njim,« je modroval Janko, iztrkal pepel in vnovič napolnil pipo.

»Pa zaradi kakšne bolezni je umrl Imbro?«

»Zaradi kakšne bolezni? Zaradi hudobne žene, gošpod, a za to bolezen ne raste nobeno zdravilo,«

»Kako to?«

»Tako. Dokler mu je živel prva žena, vsa čast ji; niti srno ni šlo v izgubo, niti jajca si ni privoščila. Toda Imbro je stiskal in pretepal ženo. Naj prikača srečno sodni dan, ali tega — in tu je pokazal Janko z roko na srce — tega ni imel Imbro nikoli, niti na Sveti dan ne. Preje bi si odsekaj prste, s katerimi se prekrizuje, nego bi privoščil revežu skorfico.«

»A tako! Jaz o tem nisem nikoli slišal.«

vodi tajnik zadruga K. He. V delu je naša moč, Istotako prejema celo iz vrst dosedanjih nasprotnikov priznanje naša Mlekarska zadruga, še taki, ki kaj radi udarilo po naših organizacijah, korajžno nosijo mleko v mlekarno in s tem priznajo njen pomen za naše gospodarsko življenje. So kmetje, ki enkrat dobe 1200 Din za mleko. Danes, v teh brezenarnih časih, je taka vsota kaj lepa. Ljudstvo vedno bolj spoznava pomen te ustanove, ki edina se oskrbi kmetu stalen dohodek. Velike so žrtve in skrbi ustanoviteljev, a vendar vzdržimo, upajmo na boljše čase. Komisija od banske uprave in sreča je pregledala mlekarno in dala spričevalo, da je vse lepo urejen opo stavbenih in zdravstvenih predpisih. S tem so odbila razna polena, v katerih iščejo nekateri rešitev krize!

Gospodarske vesti. (Polica pri Višnji gori.)

Huda in dolgotrajna suša je lani povzročila veliko pomanjkanje sena za letošnje zimske krmljenje. Kljub temu, da so skušali naši živinorejci uravnati to pomanjkanje z odprodajo živine ali z dokupom krmil, se borijo še celo zimo s pomanjkanjem sena. Te hude borbe se ni konec in bo trajala do onečaja časa, ko bo zopet v obilici zelene krme in paze. Ker naši kraji tako pogostoma trpijo zaradi suše, bo treba izboljšati naše travnike. To pa bo mogoče doseči pred vsem z gnojenjem, ki prinaša zemlji primanjkuječih rastlinskih snovi. Leto za letom jemljemo z vsako košnjo travniški zemlji veliko hranilnih snovi, vračamo jih pa v zemljo nič. Cene živine se niso dosegle prave višine. Bolja živina je dosegla komaj tri do štiri

dinarje za kilogram. Krave pa pod 800 Din ni dobiti. Seveda, spomlad je tu. Kmalu bo kaj paze, mleka pa je tudi treba, zato si kravice vsak želi. Dragi so mladi prašički, ki so sploh vzdržali ves čas visoke cene. — V splošnem gospodarska kriza še neomejeno vlada. Poraja se nova pomlad, novo življenje, vstajenje! Naša srca kličejo k vstajenju, življenju in sreči! Veselo Veliko noč!

Novice (Primskovo pri Litiji.)

Zopet so apeli mrtvaški zvonovi. Slova je dal tej solzni dolini Martin Kepa pd. Skubec iz Jesé. Pred kratkim ga je zadela kap. Domači so žrtvovali vse, da bi ga rešili, a vse brez uspeha. Dne 8. t. m. so ga ob obilni udeležbi nesli na primskovsko pokopališče k večnemu počitku. Zapusča 5 otrok. Z ostalimi iskreno sočustvujemo, niemu pa naj sveti večna luč. — Primskovo je znana božja pot. Do cerkve vodi križev pot, 14 malih kapelic v razdalji 70 m ena od druge. To se še malokje dobi. Kapelice pa so bile že močno zanemarjene. Pa se je opogumil Ovnikov Jože iz Doljnegra vrha ter šel nabirat prispevkov za popravilo križevga pola. Nabral je okrog 1000 Din in tudi nekaj pišace je dobil. Zidarji (Ovnik Filip, Ovnik Jože in Rozina Anton iz Sevnega) so se hitro lotili dela ter ga izvršili že pred dveletno nedeljo. — Primskovo je lepa izletna točka, ker ni preveč oddaljena od železnice. V dobri poludrugi uri se doseže od postaje Radobova vas ali iz St. Lovrenca na Dolenjskem. Kdor se v nedeljo ne ve kam podati, pa jo naj mahne na Primskovo in ne bo mu žal.

Velikonočni pozdravi

Velikonočni pozdravi. Vesele velikonočne praznike žele svojim domačim, prijateljem, znancem, zlasti pa slovenskim dekletom in fantom slovenski fantje, ki ne bodo mogli lepih velikonočnih praznikov obhajati pod domačim krovom! Tudi mi jim želimo za praznike vsega najboljšega, zlasti da bi se kmalu srečni, zdravi in počitni vrnili na svoje domove.

Pečeno, 1. četa 49. pešpolka: Jož. Tome (Lazarec), M. Kužnik (Kosec), Iv. Uršič (Zaplari), Iv. Skube (Sevnica pri Trebnjem), Al. Mervar (Smihel pri Žuženberku), Fr. Novak (Selo pri Novem mestu), Iv. Ljubič (Slivnica pri Grosupljem), Al. Svete (Jezero).

Strumica, 49. pešpolk: Ivan Alič, Jakob Kopuš, Jože Trampuž, Al. Mazi, Mih. Golob, Žiga Šorč, Vlado, Močnik.

Belgrad, kraljeva garda: Kaplar Jože Rupret (Boh. Bela), Janko Jazar (Medija-Lzake), Korinšek Emil (Ljubljana), Jenko Ferdo (Zagorje), Franc Sarlokari (Ribnica), Jože Kostelet (Kočevje), Jure Past (Ribnica), Jože Okorn (Ribnica), Ignac Juvan (Ljubljana), Konrad Stamoj (Zalec), Karol Kunst (Celje), Leopold Suštar (Ribnica), Jože Kastelic in Julij Meglen (Dolnje polje), Ivan Zevnik, Franc Rojšek, Jože Petek, Matija Puhar, Andrej Stefančič, Jože Dolenc, Franc Sekšan.

Skopje: Ivan Mlinarič in Janez Frejč, podčastnika vojne bolnice, Tomaž Dolenc, Karlina Komarčar, Anica Ajster.

Škofja Loka, 1. plan, polk: Kaplar Marcina Anton (Trebnje), redovi Erjavce Ivan (Zadovolj), Urbanija Ivan (Moravce), Gorjup Joško (Rudnik), Korč Franc (Dolsko), Pavli Janez (Krtina), Jesene Tomaž (Krtina), Kramer Jernej (Gubnišče), Snoj Ivan (Brdo, Vič), Bergant Jože (Zlebe), Stefan Ferdinand (Krašče), Lipovšek Franc (Blagovščina), Sušteršič Anton (Rakitna), Vrenjak Janez (Kolovec), Korosec Anotn (Rakitna), Orber Jože (Kot), Svete Matija (Podpet), Kračman Franc (Smarje), Kožuh Janez (Polhov gradec), Suštaršič Franc (Mavčice), Kraljič Jože (Štrahomer), Križman Ivan (Staje), Čankar Matej (Dvor), Taufer Ignac (Zalog), Kočjančič Jernej (Sostroj), Vrtičnik Ivan (Ljubljana), Snoj Ivan (Zg. Kašelj), Bregar Ciril (Kopelja), Širnik Anton (Zg. Kašelj).

Kragujevac, 19. pešpolk: Pivk Franc, Jereb Ivan in Jurjevčič Janez (Žiri pri Logatcu), Obreza Janez (Begunje p. Cerkljici), Ludvik Obreza (Sevšček), Meden Ludvik (Begunje p. Cerkljici), Lokovec Franc (Logatec), Nagode Ivan (Hotederšica), Pavlin Ignac (Jesenice), Trunkel Franc (Orlovica), Danijel Vučko (Prekmurje), Svigel Matevž (Sevšček).

St. Jurij ob juž. žel.: Gojence kmetijske šole žele vsem tovarišem in znancem vesele velikonočne praznike

Valjevo, 17. art. polk: Kaplari: Vinko Vesel (Loški potok), Franc Knaus (Loški potok), Franc Klobučar (St. Jošt), redovi: Miha Ržen (Dovje), Karol Božič (Nova vas), Josip Bregar (Beričevci), Anton Mohor (Dobropolje), Maks Glad (Kuželce), Martin Sturm (Dol. Ložine), Stefan Murko (Selo).

Vranje, pionirji pri 1. pešpolku: Josip Krenjan (Krško), Anton Zolnir (Polzela), Ivan Dobrovičnik (Polzela), Josip Jager St. Jurij ob j. ž.), Emerik Haberman (Vuzenica), Ignac Trbovšek (Luče), Florjan Krjavec (Libušci), Ivan Sahorjak (Muta), Josip Tkave (Guštanji), Matija Plešnik (Crno), Anton Artman (Slovenjgradec), Valentin Hribernik (Marenberg), Rihard Par (Marenberg), Franc Arnaut (Ruše), Janez Pajo (Smarje pri Jelšah), Josip Novak (Brežice).

Otočec, 1. divizija art. polka: Kaplar Jože Baznik (Sajevce pri Kostanjevici), kaplar Matije Vipotnik (Zalec), kaplar Franc Duhanič (Biseljsko, Zdravko Ortel (Braslovec), Anton Brinovec (Dobova), Blaž Urek (Dobova), Franc Setine (Dobova), Martin Krašelj (Brežice), Franc Vrečič (Brežice), Jože Berlot (Litija).

Kraljevica, 12. plan polk, mitraljeska četa: Franc Gorše (Dol. vas pri Ribnici), Alojzij Kos (Gor. vas pri Ribnici), Karol Saja (Loški potok), Anton Košir (Sodražica), Anton Zaga (Podklanc), Anton Turšič (Cerknica), Jan. Prešeren (Vrba).

Niš, 2. divizija konj. artilerije: Anton Bartol (Novo mesto), Franc Širnik (Dravljica), Franc Prijatelj (Zalna), Matija Skraba (Brest pri Igu), Franc Krlin (St. Jernej), Alojz Krlin St. Jernej), Jakob Fistrovec (Trgovišče), Ivan Fernav (St. Jurij ob j. ž.), Mihael Petelin (Sv. Lovrenc nad Pohorjem), Franc Božič (Krško), Anton Reberčnik (Presek), Alojz Izkrač (Tolsti vrh), Ivan Kavčnik (Log pri Brezovici), Vid Bohine (Planinska vas), Martin Bah (Pilštanj), Feliks Kotar (Javorje), Martin Retelj (Dolenjsko).

Zelenika, pekaška četa: Stanko Korbič, Dionizij Valjavec, Alojz Brajer, Karol Pajnič in Stanislav Zavaršek.

Boka Kotorska, pešpolk: Josip Lipovec (Zelumlje), Ivan Dovč (Sneberje), Anton Zagar (Iska vas), Viktor Lavrič (Gor. Polje), Stanko Cedilnik (Tačen), Matija Šircelj (Rihpovec), Ignac Korosec (Čatež), Franc Zakrajšek (Podboršt).

Strumica, 49. pešpolk: Franc Zupan (Mirna), Peter Trček (Smarčje), Jože Petrič (Skocjan), Rudolf Saje (Mirna), Anton Pezdur (Lukovica), Anton Smale (Prečna), Franc Prime (Mirna peč), Franc Mulk (Dobričice), Franc Šrovin in Franc Avbert (Mirna peč).

Bitolj, 46. pešpolk: Kaplar Franc Dobre (Kovor pri Tržiču), Tine Kralj (Begunje), Joško Jesenko (Brezje), Franc Razinger (Paloviče), Filip Mohorič, Anton Bohine (Mišanje), Anton Stular, Blaž Sparovec (Duplje).

Dr. Megušar Anton

vljudno naznanja

da je preselil svojo odvetniško pisarno iz Brežic v Kranj in se nastanil v hotelu „JELEN“.

Zemun, poveljstvo mornarice: Zilnik Anton (Marinevas), Mirko Perše (Pluj), F. Jakli (Slavko Koren (Jesenice).

Remonville par Buzancy, Ardenne, Francija: Joško Mulec (Otok pri Starem trgu pri Raku).

Zagreb, 4. eskadrila 1. zrakoplovskega polka: Kaplar Jakob Zore (Moravce), redovi Al. Kralj (R. Toplice), V. Jesenovec (Sv. Jošt), Stel. Mar. (Pragersko), Albin Konstanjevec (Pluj), Ant. Jelenc (Zlogonje), Vinko Oblak (Trebnje), Ant. Sajnovič (Ljutomer), Ciril Ogrin (Logatec), V. Pretnar (Bled), Ant. Čibašek (Kumini), L. Riter (Zagorje).

Francija, Puy de Dome: Jos. Sušteršič, Fr. Mek, Pavel Sivir, Franc Mikuš, Janez Brešče (Rakitničani).

Kolašin, gorska artilerija: podčastniki M. Sak (Raka), Franc Valencić (Ljubljana), kaplar Bregar (Skocjan p. M.), J. Vinetič (Samobor), redovi Franc Vrisk (Sevnica), Fr. Hribarček (Sav. dolina), Ludvik Jug (Sav. dolina), Rud. Bergant (Sav. dolina), Jože Lovrinc (Celje).

Tetovo, jetniški paznik Fr. Rajar (Mirna peč): orož. nared. Josip Zalar in Ivan Klešnik (Ljubljana), podnar. Jos. Mole (Celje), kaplar Jos. Kralj (Krško), Rudolf Mlakar (Kamnik).

Nieuwenhagen — slovenski rudarji: Jodan Ivanka Mlakar, Ignacij in Francka Pele, Anton Rezika Kobilek, Ivan in Nežika Kobilek, moravške in loške fare.

Strumica, 49. pešpolk: Kaplari: Povtič (Zadovolj), Sešel Josip (Ljubljana), Močnik (Zg. Brnik), Tirman Anton (Matena), Ištihar (Vel. Ilova Gora), Mazi Al. (Iska), Rupert (Iska vas), Šorli Vladimir (Ljubljana), Mavčič (Hrastnik), Golob Mihael (Ig. Glavan), Šmarje, Kadunc Alojz (Šmarje), redovi: Jernej (Stožice), Znidar Blaž (Zg. Brnik), Vlado (Ljubljana), Gorše Albin (Drganja vas), Pajo Jože (Medvođe), Peterca Leondar (Ljubljana), Petrič Jože (Lipl. enje), Šrovinc Franc (Mirna peč), Rajgel Leopold (Bitenj), Saje Rudolf (Mirna), Peter (Smerečje), Jagodič Franc (Smarje), Ernest (Kočevje), Prek Franc (Ljubljana), Peter Franc (Lukovica), Smale Anton (Zalog), Hernal (Ursna sela), Zupan Franc (Mirna peč), Pajo Jože (Sodražica), Zemljak Milan (Ljubljana), Pajo Franc (Mirna), Mežnarčič Leopold (Gradčice), Goše Edvard (Podkosti), Auber Franc (Globoč), Tekster Anton (Jevše), Medved Franc (Celje), Kopač Jakob (Medvođe), Kovac Lavoslav (Ljubljana).

Belgrad, 7. četa pešpolka kraljeve garde: ton Skol (Jelenje), Albert Nagy (sušca vas), pancir (Vrh), Anton Božič (Kobile), Martin Kovčič (Crnc), Lipej Ferdo (Nova vas).

Valjevo, 3. baterija samost. artil. polka 6. vizije: Jakob Mahne (Grahovo), Karlo Kolar, Mikolič (Loški potok), Vinko Dovč (Zalog pri Ljubljani), Alojz Jusfin (Otoče), Maks Učakar (Zica pri Ljubljani), Miha Drnovšek (Ljubljana), nez Nutič (Predole).

Vel Kikinda, 5. artil. polk: Zupantič Alojz (Trebnje), Kastelic Jože (Vel. Orehek), Korošec Ivan (Ježica), Hribar Ludvik (Rožance), Sitar Janez (Vrhopolje), Podbevšek Franc (St. Obzolt), Brlec (Laze), Ravnikar Jože (Vel. Jamnik), Šturm Franc (Sv. Križ), Avgust Slabe (Vič), Lenart Čobnič (Tržič), Jože Semprimožnik (Slape), Novak Jože (Rova), Urbanc Franc (Zg. Stranje), Pekovec (Srednja vas).

Belgrad, 2. pešpolk: Narat Ivan (Vel. Lajna), Anton Trpin (Smolevo), Anton Rudolf (Sv. Vito), Cerknica, Feifer Janez (Rupa), Alojz Praprotnik (Naklo), Alojz Kalan (Breg), Anton Grašič (Priskovo), Anton Umek (Vel. Cirovc), Janer Grešič (Dol pri Novem mestu).

Belgrad, konjeniška brigada kraljeve garde: Zelnik Ivan, Glinšek Ivan, Juvan Franc, Žolj, Vee Ferdo, Plasin Ciril, Ludvik Zannter Janez, Ilc Stanko, Vaupotič Andrej, Truš Alojz in Turk Stefan.

Belgrad: Spodnjebrnški fantje Kristian Evtuš, Kofelj Janez, Mušič Josip.

Ljubljanskega trga

V Ljubljani, dne 11. aprila.

Zivinski sejem (v sredo, dne 5. aprila) v Ljubljani. Na zadnji sejem je bilo prignanih 251 volov, 29 krav, 12 telet ter 400 preševcev. Prodanih je bilo 65 konj, 40 volov, 18 telet ter 206 preševcev. Kupčija je bila torej bolj živahna. Zlasti konj in preševci so bili izjemno veliki. Cena preševcem se je nekoliko dvignila, okroglo za 100 Din pri paru. Cene ostalih živil so ostale ta teden večinoma nespremenjene, le izredno lepi, pitani volji so plačevali nad dnevno ceno, od 5-6 Din za kg teže.

Cene žitu se padajo. Zadnje tri tedne cene in mlevskim pridelkom splošno in vztrajno padajo. Najdelj se je držala koruza, ki pa jo je splošno padanje tudi potegnilo za seboj. Prejšnji teden so padle cene v prosti prodaji pri kg sledeče: pšenici za 10-20 Din, rži za 10-20 Din, koruzi za 5-10 Din. Cena pšeničar moki malo padla za 5-30 Din pri 100 kg. Na borzi so bili zadnji teden padci cen pri 100 kg sledeči: pšenici za 17,50-20 Din, koruzi za 5 Din, rži moki mularici za 15 Din, banatski moki mularici za 20 Din. V zadnjih treh tednih so se cene žitu za 100 kg znižale: v prosti prodaji: pšenici za 20-25 Din, rži za 15 Din, koruzi za 10 Din, pšeničar moki za 10 Din; na žitni borzi: pšenici za 25 Din, koruzi za 15 Din, banatski moki mularici za 40 Din, banatski moki mularici za 40 Din. V nadrobni trgovini se padec žitnih cen še občuti dovolj, čeprav so trgovci že pričeli po prodajati nekaj par ceneje. Po praznikih pa bo moka brez dvoma občutno pocenila.

Konec kupitje za semenski krompir. Na ljubljanskem trgu se je zadnji teden poznalo, da gre za semenski krompirjem h koncu. Prejšnjem (5. aprila) so pripeljali na trg 86 vozovskega krompirja, kar pomeni višek na trg peljanega blaga ob tem času. Cena krompirja zato razumljivo močno padla; dočim je bil lani semenski krompir po 1 Din, nekaj časa celo po 2 Din, je letos komaj vzdržal 75 par, zadnji en pa so krompir ponujali celo pa 65 par in ni ceneje. Veliko semenskega krompirja so namili za Belo Krajino, kjer ga je lani uničila

Cene živini: volji I. vrste 4,50-5, volji II. vrste 3,50-4,25, volji III. vrste 2,25-3,25; krave: vrste 3,25-4, krave II. vrste 2,50-3, krave III. vrste 1,75-2,25; telice I. vrste 4,25-4,75, telice II. vrste 3,25-4, telice III. vrste 2,50-3; teleta I. vrste 6-7, teleta II. vrste 5-6, vse za kilogram žive teže. Prešiči: speharji 10-11, prepristurji 9-10 Din kilogram. Slanina: dolet 14-15, hrvaška 15-16 Din. Svinjska mast Din, prekajena svinjina 16-24 Din. Zivinske rove kože: volovske 5-7, kravje 4-5, bikove telečje 8-9, hrvaških preševcev 0,50-1, domačih piščev 3-4 Din za kg.

Cene žitu in mlevskim izdelkom (za 100 kg): pšenica 240-250, ječmen 175-190, rž 175-185, oves 170-185, koruza 115-125, fižol 240-250 Din. Pšenična moka 320-425, koruzna moka 150-225 Din. Cene: (franko vagon, postavljen v Slovenijo) za 100 kg: pšenica 240-252,50, koruza 20-110, pšenična moka, hrvaška, 410-415, pšeničar moka, banatska, 420-425 Din.

Cene krmlom: (za 100 kilogramov): seno 75, slama 60-70, lucerna (seme) 1800 Din. Drobnji kmetiki pridelki (cene na živilskem trgu, 8. aprila): jajca 1,25 Din par, piščeta 25-35 Din par, kokoši 20-30 Din ena. Krompir Din, čebula 1,50-2 Din, kisto zelje 3 Din, kisa na 2 Din kilogram. Jabolka: za vsakdanjo rabo 2-3 Din, fina, izbrana, namizna jabolka 4-7 Din kilogram. Vrtna in poljska semena: čebulček 3-4 Din en, zgodnji grah 8 Din liter, pozni grah 5 Din en, korenje 2-3 Din liter, pesa 8 Din liter, kje (kapus) 1-2 Din žlica, koleraba 1 Din en, salata 1,5-2 Din žlica.

Sadno in vrtno drevje: jabolane in bruške 4-7 Din, prtično drevje 4-6 Din, marelice 6-10 Din, orehi 8-14 Din, ribez 1-1,50 Din, trnice, divjaki 3 Din, vrtnice-ocetljene 5-10 Din, rose 10-15 Din, breze 5-10 Din.

Listnica uredništva

A. J. Damski: Oboje v redu prejel. Hvala! Listke se še kaj!

Vse vojaške zadeve Vam uredi najhitreje Per. franc. kapetan v p. Ljubljani, Maistrova ulica 14 (nasproti kasarne Vojvode Mitiča) v bližini glavnega kolodvora.

»Karitas« je g. Trkan Alojziji, Studenec 11, po smrti njenega moža, ki je bil zavarovan komaj pet mesecev, kulantno izplačala 12.000 Din.

Zahvala. Ker mi je »Karitas« po smrti moje tačče Marije Vidregar, ki je bila zavarovana komaj 3 mesece, izplačala celo zavarovano vsoto, se ji tem polom iskreno zahvaljujem ter jo vsem toplo priporočam. — Andrej Avbelj l. r., Zg. Kačelj.

30letnica obstoja znamke „Peko“ čevljev



Svoji narodni zavesti smo dolžni, da se spomnimo življenjskega dela in uspeha našega pionirja osamosvojitve na polju čevljarstva, februarja meseca 1903 umrlega slovenskega self-mademan, gospoda Petra Kozine, tega čevljarja v velikem, doslej pri nas nedoseženem stilu.

Razdobje 1903-1933 skriva v sebi nepregledno vrsto nacionalnih in gospodarskih zaprek, naravnih in umetnih ovir, ki so se zoperstavljale v vedno novih oblikah Petru Kozini na njegovi trnjevi življenjski poti, večni borbi s sovražnim tujim kapitalom, ki je žilavo branil svoje doslej neugnane, skrbno čuvane postojanke. Sila zanimiva so njegovi prvi pohlevni in skromni poizkusi, da osamosvoji čevljarstvo obrt od pohlepne tujine, prepreči odtakanje zasluzka dela naših rok in naših potaših srag v tujino.

Kot skromni trgovski pomočnik organizira Peter Kozina v letu 1903 eksport malih proizvodov kranjske domače obrti: zobotrebec, slamnikov, glavnikov, ščetk in predvsem čevljev. Ti proizvodi prodirajo uspešno pod našo zastavo v Grčijo, Romunijo, Ogrsko, Francijo, Nemčijo in daljno Afriko in Ameriko. Nagli, cvetoči razvoj njegove trgovine ga sili, da praside na industrijo in zgradi v razdobju 1907-1911 v etapah v Trzinu najprej lastno konfekcijo čevljev, nato moderno urejeno tovarno za izdelavo do 400 parov čevljev dnevno. V letih svetovne vojne vidimo Petra Kozino, kot izborno zaposlenega vojnega dobavitelja, ki pa spominjajo bogate sadove dobre konjunkturre v nove investicije, nove povečave in olupšava krasno se razvijajoče tovarne v Trzinu. V zavesti svojih dolžnosti do delavcev uredi Peter Kozina v svoji tovarni res higijence, čiste in zdrave delavne dvorane, dočim je kazalo takrat in še kaže sedaj številu tudi svetovno znanih obratov čevljarstva stroke v tem pogledu ibore malo socialnega čuta. Ustvarjajoči duh Petra Kozine ni miroval, dokler ni leta 1923 postavil po ponovni prezidat in povečavi impozantne tvorniške stavbo, kot se z njo ne more postaviti nobena čevljarstva industrija v Jugoslaviji.

Glavno tvorniško poslopje ima štiri nadstropja v dolžini ca 60 m in širini 15 m s petimi ogromnimi delavnimi dvoranami, kjer so instalirani na električni pogon najmodernejši električni stroji, med njimi je Peter Kozina prvi v Jugoslaviji uvedel svetovno znane stroje sistema Goodyear — ki izdelujejo izključno sampo kvalitativno blago s kapaciteto do 1000 parov dnevno.

Podjetje »Peko« je po prenosu l. 1926 še utrdilo sloves vedno bolj udomačene, povsod poznane in priznane znamke »Peko« čevljev in je prepredlo z dobro organizirano mrežo svojih podružnic vso Jugoslavijo, tako da lahko mirno trdimo, da ni niti enega večjega kraja države, kjer bi se ne prodajali in nosili »Peko« čevlji.

Veliki duh ustanovitelja, prerano umrlega Petra Kozine živi v novi tvorniški znamki »Peko« naprej in še vedno daje dela in jela lepemu številu naših ljudi.

Za smeh

Izkupil jo je. Neki poljski grof je priredil gostijo. Povabil je plemiče in nekoga žida, ki ga je visoko cenil radi njegove modrosti. To pa ni dopadlo nekemu plemiču in je iskal prilike, da bi javno razžalil žida. Ko se je pogovor sukal o Tarkih in njihovih navadah, je pripomnil plemič:

»Jaz zelo cenim Turke, ker sovražijo prašice in žide.«

Vsi so se spogledali in se obrnili k židu. Ta pa, smejoč se, odvrne:

»Kaka sreča, gospod, da nisva v Turčiji.«

Samo takrat. Sinček: Očka, ali mi boš kupil za moj rojstni dan veliko tamburico?

Oče: Kaj še, da mi boš ves ljubi dan godel!

Sinček: Saj bom samo takrat igral, k boš ti spal. (Po: Herald de Esp.)

Ona: »Kaj, pri predavanju da si bil? Pojdi, pojdi, do ene ure ponoči nihče ne predava.«

On: »O, pač pač. Ta predavatelj je namreč ječjal.«

Neki skopuh je dolgo časa stal pred izložbo, končno pa je stopil v prodajalno in zahteval obešalnik, ki pa mora biti zelo poceni. »Tale so po deset dinarjev, ti po pet, oni pa samo po tri dinarje,« je dejal prodajalec.

»Ali nimate morda še kaj cenejšega?« »O čudno, vzemite ta-le žebelj.«

Franca: »Kdaj pa si razdrila zaroko s Cenetom?«

Kalra: »Kakor hitro sem videla, da nobena izmed tovarišic ni več nevoščljiva.«

Zagovorniki: »Ako hočete, da boste oproščeni, mi morate nekoliko pomagati in sicer na ta način, da se bo pri razpravi vaša žena nekoliko jokala.«

Obtoženec: »To je pa prav lahko doseči, samo povejte ji, da bom oproščen, pa se vam bo takoj dala.«

Ona: »Danes se bom pa okorajčila in sama skuhala kosilo. Kaj bi rad imel, možek moj?«

On: »Sardine in sir.«

Gozdar: »Hej, vi tam, kako pa se držnete streljati na zajce, ko pa imate še lansko izkaznico in lovsko karto?«

Jože: »Saj streljam le na one zajce, katere sem lani zalil.«

Guštinova: »Mar dobite letos nov avto?«

Justinova: »Da. To se pravi, kakor hitro plačamo onega, ki smo ga imeli pred tem, ki ga imamo sedaj.«

Tone: »Ampak, France je pa zelo posluščen mož.«

Pavel: »Saj mora biti, ko pa ima domu radio in hudo ženo.«

»Kaj pa je z vsemi onimi številnimi odjemalci, ki prihajajo tam iz one prodajalne? Mar je razprodaja?«

»To niso odjemalci, pač pa upniki.«

Podjetnik (ki je ravno prispel): »Ali predelavec ve, da se je jarek zasul?«

Delavec: »Ne še, ravno ga odkopujemo, da mu homo povedati.«

Električna moč s pomočjo vetra

Nemški inženier Honen bo zgradil prvo tovarno, ki bo proizvajala električno moč s pomočjo vetra. V ta namen hoče postaviti 200 m visok in 80 m širok stolp, na katerem bodo tri vrtiljiva krila, ki bodo delovala nekako tako, kakor turbine. Premer kril bo znašal povprečno 80 m. Električna moč, ki jo bo proizvajala ta tovarna, bo dosegla okoli 5000 kilovatov. — Kaj pa, kadar bo tovarni vetra zmanjkalo?

Recept za srečno življenje

1. mirno in čisto vest. 2. Zdravo telo. 3. Smisel za humor. 4. Primerno opravilo. 5. Zasturano bodočnost. 6. Ljubeznivo ženo (ali moža). 7. Brezmadežno preteklost. 8. 40.000 dinarjev na leto. 9. Debelo kožo.

Kdor ima vse to, je brez dvoma najsrečnejši človek na svetu.

Kdo je močnejši od Boga?

Boljševiška borba proti veri gre v Ukrajini in Rusiji naprej. Za Veliko noč je zveza brezbožnikov sklenila, da se bo z vso silo borila proti praznovanju teh praznikov. Med drugim agitirajo brezbožniki tudi s tem, da je praznovanje posebno sedaj ob najhujših spomladanskih poljskih delih državi v škodo. Če brigade brezbožnikov pojdejo na knete, kjer hočejo deliti brezbožne knjige ter predvajati kinematografske predstave, s katerimi upajo ubiti v ljudskih dušah vero v Boga in misel Nanj. Hudičovo je to delo, vendar kdo je močnejši od Boga?

6 mesecev brezplačno stanovanje

V Parizu, kjer je bila še pred par leti huda stanovanjska kriza, so sedaj razmere, ako smemo verjeti časopisu, precej ugodne. Ne samo, da so stanovanja primeroma poceni, 6 mesecev stanuješ celo brezplačno, ako napraviš z gospodarjem stanovanjsko pogodbo za tri leta. Vprašanje je le, če se ne bodo našli najemniki, ki bodo pod pretvezo tega ali onega vzroka zapustili stanovanje precej pred potekom pogodbenega doba.

d Je še prostor. Dva ljubljanska izletnika sta po daljšem izletu čez vrhove pri Sv. Katarini in okolici v znani gostilni pod klancem na Seničici zamudivši vlak čakala na priliko, da bi prisleda na kakršnokoli vozilo. Res je pridrdral voziček - zapravljenec znanega mesarja, obložen z dvema živima potomcem znane montafonske pasme. Pobara sta trudna izletnika mesarja, ali bi jih mogel potegniti vsaj do Šiške. Dobrotnik človeštva - vsi mesarji so dobrtniki človeštva, saj skrbijo za njegovo dobrobit in socialni blagor - se je mlo počel hujati za ušesi, na to pa malce hudomušno pripomnil: »Naj bo za vajul Sicer sem naložil že dvoje telet, a za dva bo že še prostora.« — Kako sta se počutila izletnika v spodobni družbi, nam ni znano. Bržčas ne preslabo, saj se obnašajo dostikrat teleta spodobneje nego ljudje, zlasti mlajši.

V vsako hišo »Domoljuba«!

Naznanila

n Društva, odri, mastopniki, naslednji in upravitelji razpuščenih društev se nujno na pri- šajo, naj čim prej poravnajo svoje račune za ta- ge »Vedac in »Vrtnice«, da se tako prihrane stroške ostrejšega izterjavanja. Zadnji rok do 12. aprila t. l.

n Gledališko in pevsko društvo v Predmestju ponovi na velikonočni ponedeljek, 17. aprila ob 3 popoldne v Ljudskem domu veliko Shakespeareovo dramo »Hamlet«. — Vabimo!

n Sestro Na veliko nedeljo 16. aprila ob pol- pop. se uprizori v društvenem domu pretežno drama v petih dejanjih: »Žrtev spovedne molit- nosti«. Vsi vljudno vabljani!

k Pomol kristjanov. 16. Marijinih pesmi. Za mešani zbor in orgle zložila p. Hugolin Salzer in Emil Hochreiter. Založila Jugoslovanska knji- garnja v Ljubljani. Cena partituri 32 Din, po- meznim glasovom 5 Din. Med pesmimi je 10 Sat- nerjevih (Smarnična, Majsko jutro, Kraljica Slave, Kraljica Marija, Ave Kraljica, Najlepša, Src Ka- ljica, Pesem zvonov, Slavite Marijo in Ave Marijo) in 6 Hochreiterjevih (Ave, Je mrak končan, Zna- va Marija, Slava ti, Brezmadežna, Marijo častim in Kraljica eladka iz neba). Zbirka bo postala prav prišla cerkvenim zborom za mamske po- božnosti. Zborom in pevovodjem je toplo pripo- ročamo!

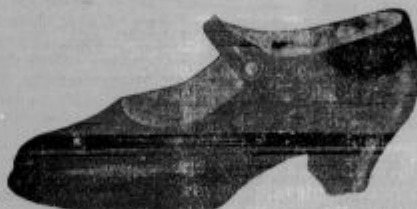
n »Zamorččke«, misijonski mesečnik s slikami za mladino. Letnik 21. Prinaša lepe povestice, slik in popise iz zamorskih dežel. Za mladino jako vpra- jen in poučen, zato ga čitaj. gg. katehetom in cenj. za- rišem toplo priporočam. — Cena na leto 7 Din. Za- roča se tam kot »Odmec iz Afrike«, Ljubljana, Va- telkova 1. Vsebinska št. 2 (februar): Zamorčke in zve- — Kako je mala Maguša našla Jezusa — Na- vrle sestre-zamorke — Zamorčkova otroška leta — doj s pavanom — Psi na delu — Kako se naš otroci kesaajo — Ugant. — Za vse naročnike iz- morčke in »Odmec« berejo afriški misijonarji letno 500 svetih maš. Razkolnikov:

Za velikonočne praznike kaj potrebujete?

Čevlje:



moški polčevlji z usnjenim podplatom. Din 75-
moški visoki čevlji z gumijast. podplatom. Din 79-
moški polčevlji z gumijastim podplatom, ravi ali črni. Din 89-



ženski čevlji, trpežni, iz prvovrstnega us- nja, rjavi ali črni. Din 60-
ženski čevlji v moderni kombinaciji. Din 95-



otroški čevlji iz finega platna, rjavega ali črnega usnja. Din 20-
deški čevlji, od št. 30-35. Din 45-
od št. 36-39. Din 60-
za otroke praktična in moderna oblika iz prvovrstnega usnja. Din 52-

Nogavice:

Damske nogavice Din 3-., 6-30, 7-50, 9-., 10-., 13-., 15-.

Damske nogavice svilene. Din 20-.

Moške nogavice Din 3-., 4-., 5-., 6-., 9-., 14-.

Otroške nogavice, črne, od Din 3- dalje
Otroške nogavice, v barvah, od Din 4- dalje

Rokavice:

Damske. Din 16-., 20-., 22-.

Moške. Din 12-., 22-., 24-.

Perilo:

Svilene hlače, damske. Din 16-.

Damske srajce, dnevne. Din 26-.

Damske svilene kombinacije. Din 30-.

Moške srajce. Din 29-., 30-., 35-., 55-., 58-.

Moške spodnje hlače, barvaste. Din 25-.

Moške spodnje hlače, bele. Din 32-.

Ovratniki, moški, trdi. Din 4-50.

Ovratniki iz gume. Din 10-.

Pletenine:

Poletni jumperji s kratkimi rokavi. Din 75-.

z dolgimi rokavi. Din 85-.

Druge potrebščine:

Kravate. Din 9-., 10-., 15-.

Moške naramnice. Din 12-.

Predpasniki, ženski. Din 15-.

Predpasniki, ženski, iz gume. Din 35-.

Damske barete. Din 12-., 21-., 24-.

Čepice moške. Din 17-.

Konfekcija:

Bluze. Din 58-.

Krila. Din 58-., 68-.

Obleke. Din 98-.

Plašči, športni. Din 195-.

Otroške ihaste hlače. Din 65-.

Otroški jankerji. Din 85-.

TRGOVSKA HIŠA

ANT. KRISPER

TRGOVSKA HIŠA

Mestni trg št. 26

LJUBLJANA

Stritarjeva ulica 1-3

Drogerija HERMES

Ljubljana, Miklošičeva cesta 30

ima vedno, na zalogi:

grolin za zatiranje sadnega in cvetličnega mrčesa,
lini kamen za kuhanje mila à 10 Din kg,
borovo apno za beljenje perila in čiščenje sadnih in vinskih madežev,
formalin za razkužitev čebelnjakov itd.,
strup za uničevanje škurkov, miši in podgan,
reolin za obrambo živine pred muhami, obadi in drugemu mrčesu,
almus prah, encijan in **pokrajno apno** za živino,
elatita in tanin za bistrenje vina,
ponit in natrijev bisulfit za razbarvanje belih vin,
vepio na azbestu za žveplanje sodov,
arve za obleke in usnje v vseh odtenkih,
sakovratne potrebščine za kmeta in gospodinjstvo,
parfumu in fotopotrebščine,
tuhe rože in koreninice vseh vrst za zdravilne čaje in kopelji.

Hiša z malim posestvom

(Imeljski nasad) z ugodno lego tik ob glavni cesti v **Kapli** (Savinjska dolina) je po nizki ceni na prodaj. Po natančnejši informaciji se obrnite na **Kramarico in posejilnico na Franskem**.

Ne bo Vam treba biti brez pomladanske obleke, saj ima trdka

P. J. GORICAR, Ljubljana, Sv. Petra c. 29

tako lepe in poceni blagove, da si vsak lahko vključ krizi nabavi primerno blago. Na zalogi imamo polsukno za fantovske obleke od 36 Din naprej, za moške obleke zelo trpežno od 60 Din naprej, za ženske in dekliške obleke krasno voleno blago od 25 Din naprej, za otroške obleke perilno blago od 8 Din naprej, kakor tudi lepe rute in šerpe, nogavice, moške srajce in kravate itd. V konfekcijskem oddelku pa nudimo moderno izgotovljene damske plašče in obleke, krila, bluze, vseh vrst predpasnike, otroške oblečke in plaščke. — Plašče in obleke izgotavljamo tudi po meri, kakor kdo želi. — Priporočamo se vsem starim, kakor tudi novim odjemalcem, ter zagotavljamo, da bomo vsakega zadovoljili. :: Svoji k svojim!

Zdravila

na recepte vseh bolniških blagajn se dobe tudi v novo otvorenji lekarni

Mr. Ph Jožeta Žabkar

Jesenice, nasproti hotela „Triglav“



Veliko

veselje bodo celo leto v rodbini, ako si nabavite manufakturno blago v Trg. domu Stermecki, ker tu so cene zelo nizke, izbira pa ogromna in blago izvrstne kakovosti.

Zahtevajte vzorce od plaša, gradla, cefirja, sukna, kamgarna, volne, svile, klota, poplina, kretona, tiskovine, sploh vse manufakturne robe.

TRGOVSKI DOM
Stermecki
TOVARNA PERILA - ST. OBLEK
Celje št. 19

Vzorci in cenik zastoj.

Mali oglashnik

Vsaka drobna vrstica ali nje prostor velja za enkrat Din 5. Naročniki »Domoljuba« plačajo samo polovico, ako kupujejo kmetijske potrebščine ali prodajajo svoje pridelke ali iščejo poslov oziroma obrtniki pomočnikov ali vajencev in narobe.

Lepo seno in repo za krmo proda Bezlj Fr., Preska 26 p. Medvode.

Kakor vedno, sem tudi sedaj pripravljen pomagati svojim prijateljem-kmetovalcem in sicer tako, da prodajam

poljedelske stroje na hranilnišne knjižice. Cene najnižje. Fr. Stupca, železnica in zaloga poljedelskih strojev. Ljubljana, Gospodarska cesta 1.

Kupim manjše posestvo v Sloveniji. — Najraje kje na Gorenjskem, posebno v okolici Ljubljane ali Vrhnike. Plačam takoj v gotovini. — Ponudbe sprejema: Jereb Anton, Moutiers (Gorcy 113) M. M. France.

Biha, krasnega montažnega, lonca 18 mesecev starega proda Pipah Kandrše p. Vače.

Dekla za župnišče. Pridno, vestno in kmečkih del vajeno dekle se takoj sprejme. Ponudbe z navedbo starosti na upravo 3915.

Proda se posestvo

z vsem inventarjem, 15 minut od trga Sevnice. Redi se lahko dvoje živine, poslopje v dobrem stanju. Lep sadovnjak, voda pri hiši. Pojasnila pri Ivan Pere, Sevnica 98.

Brezkilepalnik »Stu-pniere« tisočkrat proizkušeni! Popis pošilja zaslonj Friderik Kratz, Strazišče pri Kranju.

Brezohrestina posejila za nakup premoženja in nepremičnin, do razdolžitve i. t. d., proti poroštvi, zazuambi ali vknjižbi daje: »Kreditna zadruga«, Ljubljana, pp. 307. — Sprejmo jo zastopnika.

Posnemalnik za 60 l in maslo, oboje popolnoma novo, ugodno na prodaj Martinčič Jernej, Cerklja.

Prodaj novo hišo s 5 sobami, spodaj kleti, hlev, vrt, pripravno za obrtnika, v Mirni peči št. 9. — Ivan Rozman.

Mizarstvo delavnico

dobro vpeljano, na deli vzamem v najem ali pristopim kot družnik. Dopisa na Ign. Redek, Trobnje.

Mizarstvo vajenca

ličem. Oziroma po dogovoru. Naslov v upravi pod št. 4082.

Dobrega sena proda po ugodni ceni nekaj voz A. Hočvar, Zg. Siska 11.

Učenika za pletenje

s stanovanjem ter plačo po 3 mesecih se sprejme za stalno. Naslov v ogli. odd. »Domoljuba« pod št. 4066.

Pastirja nad 14 let starega in doklo za poljska dela sprejem takoj. — Anton Markič, Strahinj, Naklo.

Blapca 17—25 let starega sprejem takoj. Naslov v upravi »Domoljuba« pod št. 4079.

Kvavarja, ki je vajen vseh poljskih in tihinskih del, sprejme takoj Juvan, Gameljne p. St. Vid nad Ljubljano.

Hlapec vajen vsega kmečkega dela star 22 let se sprejme. Zgledati se je Zg. Siska, Vodnikova 7

Biha pinigavske pasme, starega 17 mesecev, licenciranega, ima na prodaj Jenko Andrej, Zapoge 23, p. Smlednik.

Deklo, pošteno, za kmečko delo in molžnjo krav, sme biti srednjih let, v lepem kraju na Gorenjskem sprejem takoj. Naslov v upravi »Domoljuba« pod št. 3524.

Vajenca 16 let starega krepkega zdravega za vrtnarstvo sprejem. Hrana, stanovanje v hiši. Toni Simenc, Selenburgova ulica 1.

Konjaki hlapec zdrav, vajen konj, za prevajanje in domača dela v Ljubljani, se sprejme s pogojem: pošten, ubogljiv, priden in vajen domačih popravil. Ponudbe z natančnim popisom ter zahtevno plačo na upravo Domoljuba pod »Spreten za vse« št. 4082.

La haloško vino

direktno od vinogradnika, postavljeno v Kamnik à Din 3— za liter. Pojasnila daje **Miha Lah**, Vrhpolje-Kamnik

Najboljši šivalni stroji in kolesa

so edino ADLER-GRITZNER za dom, industrijo in obrt v vseh opremlj.



Istotam izvirski pletilni stroj DUBIED

Pouk v vzorcu brezplačen. — Nizko cene.

JOSIP PETELINC
LJUBLJANA
Telefon 2913

blizu Prešernovega spomenika (za vodo). Večletna garancija. Tudi na obroke.

Zaloga v Kranju: Trgovina Levičnik.

VINA pravilno po najugodnejših cenah kupite pri **CENTRALNI VINARNI** v Ljubljani



Pomagati si je treba znati v teh težkih časih. Vsakomur nudimo priliko zaslužka, kdor hoče delati. Uredite si domačo pletilnico, ker mi zaposlujejo vsakogar. Odjemalci smo za pletenine, dobivamo prelo in izplačamo zaslužek za pletenje, kar dokazuje mnogo zahvalnih ljudi, ki so na ta način dobili zaposlenje in zaslužek. Z zaupanjem zahtevajte brezplačno prospekte od tvrdke: Domača pletilnica industrija Josip Tomalič, Maribor, Križova ulica 15.

V vsako hišo »Domoljuba«!

Izdajatelj: Dr. Gregorij Petjak.

Urednik: Jože Kolšek.

Za Jugoslovansko tiskarno: Karel Ček.

Posojilnica in hranilnica v Poljanah nad Skofjo Loko

javlja, da bodo vse hranilne vloge, vlozene po 1. jan. 1933, na zahtevo takoj izplačevala. Obresti no iste kot od starih vlog. Ne pridejo pa tu v poštev prepisi iz ene na drugo knjižico.

Brinje in fige

pri **FRANC POGAČNIKU** v Ljubljani,

Dunajska cesta št. 67 (nasproti mitaice)

OTROKOM:**19.-**

Št. 20-26 Vrsta 4501-00
Lahki otroški čevljiček za dnevno uporabo. Gornji del iz angleškega platna, gumijast podplat. Št. 27-34 Din 25.

35.-

Vrsta 2942-00
Otroška sandala z usnjenim podplatom samo. Din 35.-, Jantimo za vsak par. Moške Din 49.-

35.-

Št. 19-27 Vrsta 661-00
Otroščkom lepe pomadanske visoke čevljičke iz rjavega boka s podplatom iz krupona.

35.-

Vrsta 4562-29
Za sport. Idealen in najcenejši čevlji za vse panoge sporta, za turizem in za različne igre.



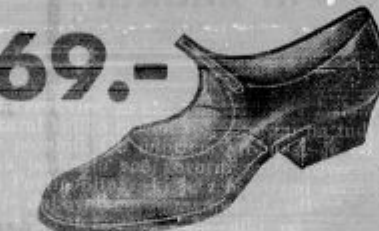
Vezalke, par Din 1.-

Za Velikonoč

Le enkrat v letu je Velikonoč — praznik pomladi, veselja in ljubezni. Pričakajte ga v naših novih čevljih. Z novimi cenami smo omogočili vsakomur, da si zamore letos kupiti poceni dobro obutev.

ŽENAM:**49.-**

Vrsta 3335-10
Ženski aivi platneni nizki čevlji z gumijastim podplatom. Za lepe sončne dneve.

69.-

Vrsta 3945-05
Udoben čevlji iz črnega boka z gumijastim podplatom. Izdržljiv v vsakem štrpaju. Za vsakdanjo uporabo nenasledljiv.

69.-

Vrsta 1845-52
Ti čevljički iz finega baržuna, kombinirani z lakom, zamorejo zadovoljiti še tako fin okus in nadomestiti čevlje iz jelenje kože.

89.-

Vrsta 2045-11
Čevlji iz rjavega boka. Praktični in elegantni. Ravnotaki iz laka za nedeljo in praznik po ceni Din 99.-

VELIKA IZBIRA V
VSEH MODNIH
BARVAH IN DE-
SENH

Otroške nogavice:
Doje bombažaste
Din 8.-, 10.-, 12.-
Kratke iz sukanca
Din 7.-, 9.-
Za sport Din 10.-, 12.-



Ženske nogavice:

Svilene Bemberg
Din 29.-
Svilene visocane 25.-
Svilene Din 19.-
Flor la Din 19.-
Iz Amerikana-bom-
baža Din 15.-
Bombažaste, normal
Din 9.-
Iz sukanca za sport
Din 10.-

Moške nogavice:
Iz sukanca ali pol-
svile Din 15.-
Egiptovski bombaž
z desam Din 10.-
Poisvilene Din 7.-
Močne bombažaste
Din 5.-



Čistite svoje čevlje
z našo kremo, ena
škafila Din 4.-



Obuvajte čevlje z
našo žlico, da ne
pokvarite opetnika.
Žlica s ključico D 4.-

MOŽEM:**39.-**

Vrsta 4538-00
V pomladanskih dneh najudobnejši čevlji za lahko hojo iz sivga platna z gumijastim podplatom.

49.-

Vrsta 2947
Za lepe sončne dneve Vam je vsekakor potrebna ta lahka in udobna sandala z usnjenim podplatom.

79.-

Vrsta 0167-00
Čizme iz mastnega usnja z močnim vulkaniziranim gumijastim podplatom. Prikladne za delo na polju, zgradbah, cestah in za vsak drug štrpaj.

89.-

Vrsta 1937-29
Iz močnega boka z elastičnim gumijastim podplatom. Za dnevno uporabo, rjavi ali črni.

99.-

Vrsta 3967-22
Iz močnega boka, široka in udobna oblika, močni gumijasti podplati. Prav posebno trpežni čevlji.

Rata